

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE. UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA DE
CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMANIA

Nr.24 (191)
DECEMBRIE 1966
Anul XIX

CE VĂ DORITI ÎN NOUL AN?

răspund:

HANDBALIȘTII -
campioni mondiali
IOLANDA BALAS
AUREL VERNESCU
MARIA ALEXANDRU
VIRGIL ATANASIU
ION ȚIRIAC
NICOLAE GÎJU
MIHAI ALBU

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

La mulți ani!

AUREL VERNESCU

cel mai bun
sportiv al
anului 1966
și antrenorul său

RADU HUȚAN

toastează pentru
reeditarea
marilor victorii

ION PÎRCĂLAB

cel mai bun
fotbalist
al anului
(În interior: rezultatele
complete ale anchetei SPORT)

BILANT SPORTIV 1966

Peste câteva zile anul 1966 va trece în amintiri, lăsând loc lui 1967. Și, înainte de a păși în noul an, vom încerca să trecem în revistă, pe scurt, pe ramuri de sport, bilanțul sportului nostru de performanță din anul care s-a scurs. La sfârșitul anului 1965, aminteam că mișcarea noastră sportivă cucerise două titluri mondiale și 9 europene. Anul acesta, cifrele sînt identice, numai că, acum, ordinea este inversă: 9 titluri mondiale și două europene. Acestea, ca și alte victorii de mare răsunet, au făcut ca, global, anul 1966 să fie unul din anii cei mai bogați în succese pe linia sportului de performanță de la 23 August 1944 încoace. Acest lucru ne bucură, deoarece el exprimă linia ascendentă pe care merge sportul nostru — ca urmare a condițiilor create — dar, totodată, obligă la o activitate și mai susținută, la o muncă neobosită, pentru a ridica și mai sus steagul victoriilor sportivilor români în anul 1967, an de bază pentru sportul românesc în pregătirea pentru viitoarele Jocuri Olimpice de la Grenoble și Mexico. Și acum, pe scurt, bilanțul pe ramuri de sport.

ATLETISM. Printre cei mai buni atleți din lume la sfârșitul anului 1966 figurează și 4 atleți români: Iolanda Balaș — locul 1 la înălțime cu 1,84 m; Viorica Viscoșoianu — locul 2 la lungime cu 6,59 m; Mihaela Peneș — locul 3 la suliță cu 58,36 m; Șerban Ciochină — locul 8 la triplu salt cu 16,46 m. În cadrul Criteriului european de sală pe locul 1 la înălțime femei și triplu salt s-au clasat Iolanda Balaș și Șerban Ciochină. Cu același prilej, Ciochină a stabilit și un nou record european de sală cu 16,42 m. Tânărul atlet Dan Hidioșanu a stabilit un nou record european de juniori în proba de 110 m garduri (91,44 m) cu 13,6 sec. La Jocurile Balcanice atleții noștri au cucerit 16 titluri de campioni, câștigînd și în clasamentul pe echipe. Juniorii au învins puternicele echipe ale RDG (179—139), Ucrainei (160—147), Poloniei (179—139), iar seniorii pe cele ale Norvegiei (111—101) și Italiei (149—159).

BASCHEȚ. Jucătoarele noastre au câștigat turneele din Italia și «Cupa Mării Negre», iar în cadrul campionatelor europene au ocupat locul 4, în timp ce băieții se mențin în mediocritate.

BOX. În evidență creșterea valorică, boxerii au câștigat meciuri cu adversari reductibili: Scoția (9—1 și 7—2), Anglia (7—3 și 7—3) Bulgaria (4—3), RFG (9—1 și 5—4) la seniori, cu Ungaria 16—6 și Bulgaria 18—2 la juniori etc. Totodată, în mai multe turnee individuale, am ocupat 11 locuri 1.

CAIAC—CANOE. Ca și în ceilalți ani, reprezentanții acestui sport ne-au adus satisfacții deosebite. La campionatele mondiale de la Grünau am cucerit 5 titluri de campioni mondiali și alte numeroase locuri fruntașe. În cadrul regatelor de la Stockholm, Essen, Snagov, Copenhaga am obținut victorii de prestigiu. În cadrul Săptămîinii preolimpice de la Mexico sportivii noștri au cucerit 6 victorii.

CĂLĂRIE. În concursurile internaționale călăreții au «recolat» un număr de 15 victorii. Se remarcă în special victoria lui Mihalcea în concursul de dresaj de la Aachen.

CANOTAJ ACADEMIC. Într-o întâlnire amicală cu canotorii americani, recunoscând ca fiind printre cei mai buni din lume, am obținut 3 victorii. La campionatele europene feminine am cucerit o medalie de argint și una de bronz, iar în cadrul regatelor la care am participat am obținut victorii la Paris, Praga, Plovdiv și în Austria.

CICLISM. Alergătorii de șosea s-au evidențiat mai puțin ca în alți ani. Doar Ion Ardeleanu (locul 1 într-o cursă din Italia), Suciș și echipa României — locul 2 în turul Serbiei, au concurat, putem spune, mulțumitor. În probele de velodrom, Vasile Burlacu și Victor Voloșin au câștigat probele la care au participat în URSS și Bulgaria.

FOTBAL. Am ieșit din anonim. Meciurile susținute și unele rezultate onorabile realizate în fața unora dintre cele mai bune echipe din lume R.F.G. (0—1), Portugalia (0—1), Italia (1—3), lasă să se întrevadă o evidentă îmbunătățire a nivelului valoric al fotbalului nostru. Vom menționa victoriile din fața echipelor naționale ale Uruguayului (1—0), Poloniei

(4—3), Elveției (4—2), Ciprului (5—1), Izraelului (2—1).

GIMNASTICA. Noua garnitură de gimnaști, în plină ascensiune, a reușit comportări și victorii frumoase în întâlnirile cu gimnaștii din RDG (188,20—188,05) și locul 1 pe națiuni și la individual compus în concursul din RFG. Nivelul de ansamblu, însă, al gimnasticii românești este încă scăzut.

HALTERE. Am pornit pe un drum nou; recordurile doborâte pot fi o garanție pentru rezultate viitoare de valoare mondială.

HANDBAL. Echipa masculină a terminat sezonul cu frumoase perspective pentru viitorul campionat mondial. Am învins cele mai bune echipe din lume, onorîndu-ne astfel titlul de campioni mondiali. Să remarcăm că se ridică din nou și într-o nouă alcătuire echipa feminină, în care procentul tinerelor este remarcabil.

HOCHEI PE GHEATĂ. La jocurile mondiale universitare am terminat pe locul 2. Pușin mai târziu, în cadrul campionatului mondial — grupa B — ne-am clasat pe locul 2. Sînt două performanțe care onorează și, totodată, obligă.

LUPTE LIBERE ȘI GRECO-ROMANE. Un alt sport care ne aduce an de an succese și victorii. Nicolae Martinescu a cucerit titlul de cel mai bun luptător european. Ion Alionescu s-a clasat pe locul 1 în Mexic, Florin Ciorcilă pe locul 2 la «mondiale» etc. În meciurile disputate, comportarea noastră a fost la înălțimea prestigiului de care ne bucurăm, întrecînd echipele R.F.G., Bielorusiei, Ungariei, formații bine cotate în contextul sportului luptelor.

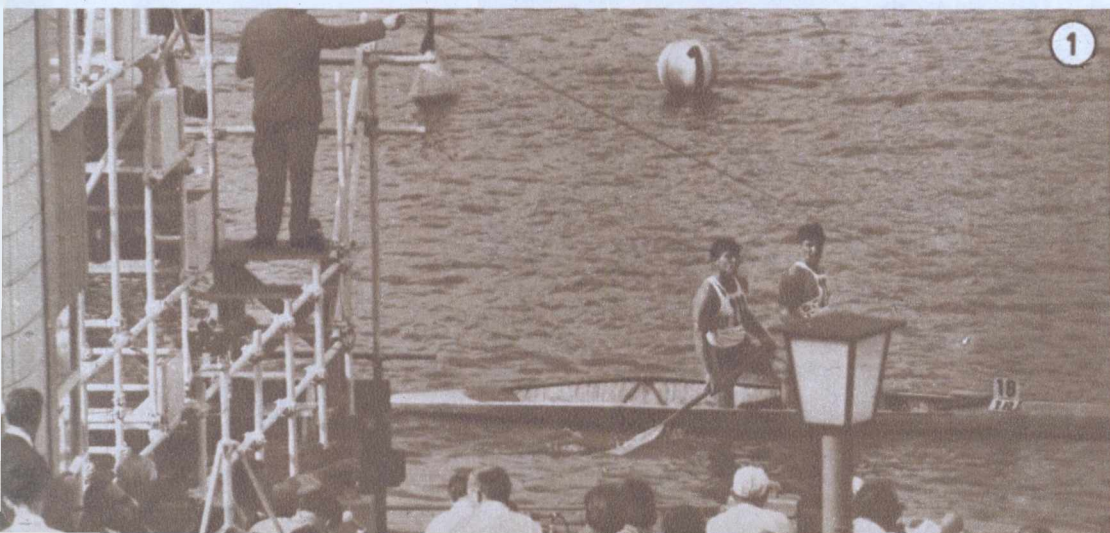
MOTOCICLISM. Mihai Dănescu s-a clasat pe locul 1 în «Cupa capitalelor balcanice».

NATAȚIE. Cristina Balaban, cel mai bun «produs» al natației noastre, ne-a adus prima medalie la un campionat european, ocupînd locul 3 în finala probei de 100 m spate. Tot ea deține locul 6 în ierarhia celor mai bune înotătoare din lume cu rezultatul de 1.09.4 la 100 m spate. Să remarcăm «revoluția» recordurilor doborâte de nenumărate ori și în calitate din ce în ce mai apropiată de carințele internaționale. Jucătorii de polo, cu toate victoriile reușite, și cu unele meciuri valoroase (Italia 4—3, Ungaria 3—3) nu s-au clasat totuși decît pe locul 6 în campionatul european. Un progres evident se face simțit și în probele de sărituri în apă. Astfel, săritorul de la trambulină Pantelimon Decuseară s-a situat pe locul 6 la campionatele europene.

PARAȘUTISM. Valoarea noastră binecunoscută a fost scoasă și mai mult în evidență prin victoria obținută în fața puternicei echipe a Iugoslaviei (7 154,9—7 087,2 p).

PATINAJ VITEZĂ ȘI ARTISTIC. Progresăm, dar nivelul nostru este încă destul de departe de posibilitatea unei clasări onorabile la un campionat mondial sau european. Trebuie continuat...

POIȚE. Adevărat festival românesc în cadrul campionatelor mondiale de la București:

3 titluri mondiale. Cu același prilej echipa feminină a stabilit și un nou record mondial. Să mai adăugăm și victoriile în fața puternicelor reprezentative ale RFG și RDG.

RUGBI. Primul an fără prilej de bucurii, satisfacții și succese pe planul întâlnirilor inter-fări (cu Cehoslovacia 9—9, cu Italia 0—3, iar cu Franța 3—9). Trebuie să muncim cu mai multă râvnă, să lărgim contactul cu marile echipe ale rugbiului mondial și atunci vom reintini victoriile trecute.

SCHI. Dintre probele de schi doar la biatlon avem un nivel internațional apreciabil, clasându-ne la ultimul campionat mondial pe locurile 5 și 6 prin Cimpoia și Bărbășescu. La celelalte probe nu putem încă emite pretenții, pe baza rezultatelor actuale, pentru o eventuală clasare în finală la Grenoble. Dar, cine știe... Să perseverăm și succesele nu ne vor ocoli.

SCRIMĂ. Un campionat mondial în care sintem an de an abonați la titluri și medalii. Nici anul 1966 nu s-a desmințit. Ștefan Weisbock a realizat o mare victorie la campionatul mondial pentru tineret, în proba de floretă. La celelalte mondiale, ale seniorilor, Ecaterina Iencic s-a clasat pe un valoros loc 3. Echipa feminină de floretă a câștigat turneul speranțelor olimpice de la Budapesta.

ȘAH. Echipa feminină a realizat o performanță excepțională, clasându-se pe locul 2 în campionatul mondial pe echipe. Performante de valoare a reușit Alexandra Nicolau, care pe lângă câștigarea turneelor de la Bewerwijk și Belgrad, a reușit să ridice scorul la 2—0 în meciurile directe cu campioana lumii, sovietica Nona Gaprindașvili. Florin Gheorghiu a devenit un jucător de o forță deosebită și contribuția sa în meciurile echipei noastre este de cele mai multe ori decisivă. Victoria sa asupra celebrului jucător american Bobby Fischer a fost apreciată drept senzațională.

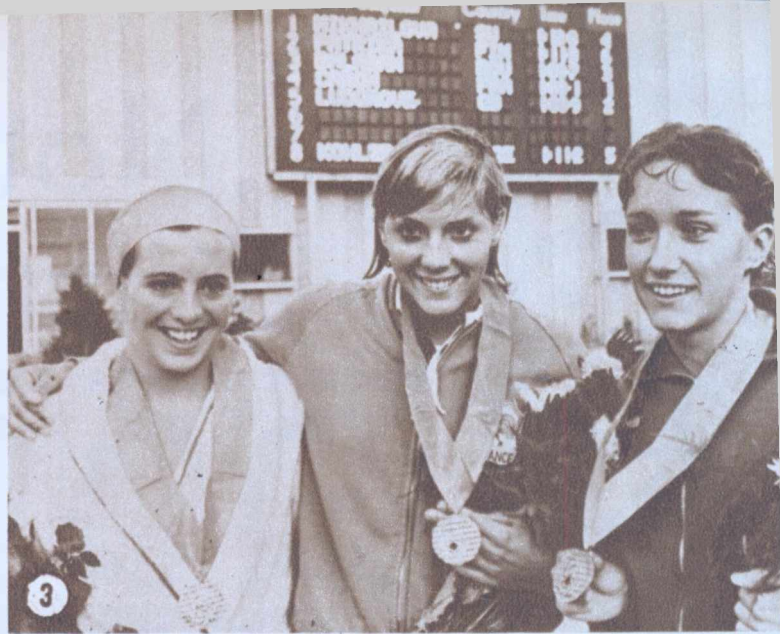
TENIS BECÎMP. Victoriile lui Ion Țiriac în mai multe turnee internaționale, la Pörtschach, Alexandria, Bruxelles, Nisa, Monte Carlo, Nottingham, Travemünde, Bratislava au ridicat prestigiul tenisului nostru, iar Țiriac a devenit o rachetă de temut pe plan mondial. Să remarcăm frumoasele progrese ale tînărului Ilia Năstase, victorios la Travemünde, București și Mamaia. Să adăugăm și titlul balcanic cucerit de echipa noastră reprezentativă și vom avea imaginea unui tenis în creștere...

TENIS DE MASĂ. Ca în fiecare an, jucătorii și jucătoarele de tenis de masă se prezintă cu un bilanț pozitiv. Maria Alexandru a cucerit titlul de campioană europeană la simplu femei. Echipa CSM Cluj a cucerit din nou CCE. În cadrul campionatelor balcanice jucătorii noștri au cucerit 5 din cele 7 titluri puse în joc.

TIR. Tradiții vechi, nume noi. Virgil Atanasiu, mergînd pe urmele celebrilor săi înaintași, a realizat splendidă performanță de a cucerii titlul de campion mondial în cadrul campionatelor lumii de la Wiesbaden, cu un nou record mondial: 596 p la pistol viteză. În cadrul aceluiași concurs, echipa de pistol viteză, Gheorghe Enache la talere și echipa de talere au ocupat locul 2. Cu prilejul campionatelor europene de talere, echipa noastră a ocupat locul secund, iar echipa de skeet același loc. Să adăugăm și recucerirea «Cupei țărilor latine» competiție aiunsă la cea de a X-a ediție.

VOLEI. Echipa masculină de volei a realizat o performanță remarcabilă în cadrul campionatelor mondiale de volei: locul 2. Să menționăm și faptul că multiplii campioni mondiali și campioni olimpici la Tokio, echipierii URSS, s-au clasat după noi, pentru a ne da seama de valoarea rezultatului. Finala Cupei Campionilor europeni a însemnat un adevărat triumf pentru voleiul nostru, ea disputându-se între două echipe românești: Dinamo și Rapid București.

YACHTING. Cuplul Popovici-Carapancea a cucerit locul 1 în cadrul regatei internaționale de la Istanbul.

	locul I	locul II	locul III	Total
Campionate mondiale	9	9	4	22
Campionate europene	2	3	4	9
Campionate balcanice	24	23	22	69
Criterii europene	8	1	3	12
Criterii mondiale	1	—	1	2
Jocurile Mondiale Universitare	—	1	—	1
Săptămîna Preolimpică de la Mexico	6	3	2	11

Cupa Campionilor Europeni 2 titluri

* * *

Recorduri mondiale 2

Recorduri europene 2

NICULAE MĂRĂȘESCU

În fotografii:

1. Unul dintre cuplurile românești care au triumfat la Grünau. Calabiciov-Covaliov, campioni mondiali la canoe 2—1 000 m. În acest sport nu ne dezmințim supremația.

2. Uruguay, «echipa celestă», care a ținut în șah Anglia în campionatul mondial, pe Wembley, a fost învinsă la București (1—0). Iancu înscrie golul victoriei.

3. Podiumul de la Utrecht. De la stînga la dreapta, Ludgrove (Anglia), Caron (Franța) și Balaban (România).

4. Viorica Viscopoleanu, locul 2 în lume la lungime - 6,59 m.

5. Zîmbetul datoriei împlinite. Campionul european de lupte 1966 — Nicolae Martinescu.

6. Echipa masculină de popice a României, campioană mondială.

7. Victorie! Voleibaliștii noștri, care au cucerit medalia de argint la campionatul mondial din Cehoslovacia, exultă după victoria asupra Uniunii Sovietice, campioană mondială și olimpică.

„Nouă zile dintr-un an“

Fără îndoială, în aceste zile, cei mai... la modă sportivi români sînt handbaliștii. De două ori consecutiv campioni ai lumii, ei se pregătesc pentru marea «campanie suedeză». Pînă atunci au mai rămas cîteva zile, dar totul pare bine pus la punct de pe acum.

Iată-ne în vizită la campionii mondiali, după un antrenament. În vestiar, multă oboseală și tot atît de multă voie bună. Se discută despre revelion, despre golul înscris de Gațu sau Licu atunci cînd... despre Remo Germani și bineînțeles, despre «ce îți dorești în 1967».

MIȘU REDL, portarul echipei, susține cu seriozitate că 1967 nu durează, de fapt, decît... 9 zile: 12—21 ianuarie — zilele campionatului mondial. Băieții îi dau dreptate și recunosc că cea mai fierbinte dorință a lor pentru noul an este legată de această perioadă. Bobocii, cei care vor participa acum pentru prima dată la marea bătălie mondială a handbalului, amuțesc pentru o clipă. Dar clipa trece ca o... clipă. Fiecare știe că a muncit mult pentru un loc în locul reprezentativ și fiecare simte că este util echipei. Discuțiile continuă...

Dorințele pentru 1967 sînt cele mai felurite. **IACOB** mărturisește că în 1967 vrea să se căsătorească. Băieții vor amănunte, dar nu află decît că viitoarea soție a colegului lor este tot o sportivă, o voleibalistă. **GĂTU** dorește să promoveze în anul IV al Facultății

de construcții și, ca și **GORAN**, să cîștige Steaua campionatul de fotbal. **MOSER** și **OTELEA** vor cite o surioară pentru băieții lor. **GRUIA** se gîndește de pe acum, cu mare plăcere, la noua sa locuință, iar **LICU** vrea să cîștige C.C.E. cu echipa sa, Dinamo. **NODEA** este... altruist: vrea un titlu de campionă republicană la volei pentru echipa Dinamo, în care joacă soția sa. **SAMUNGI**, proaspăt absolvent al Facultății de mecanică din Galați, se gîndește la noi... examene. În 1967 dă «admiterea» la I.C.F. **NICA** și **MARINESCU** își visează cite un băiat, iar **COSTACHE**

«7»-le nostru: lotul de handbal gata pentru mondiale. De la stînga la dreapta și de sus în jos.

MIHAI REDL
IOAN MOSER
CORNEL OTELEA
VIRGIL NODEA
MIRCEA COSTACHE II
GHEORGHE GRUIA
IOSIF IACOB
CEZAR NICA
CORNEL PENU
CRISTIAN GATU
GHEORGHE LICU
VALENTIN SAMUNGI
GHEORGHE GORAN
MIHAI MARINESCU
ROLAND GUNES

Mai sînt în lot: Virgil Hnat, Alexandru Dincă, Ion Paraschiv, Mihai Mureșan.

Foto: T. ROIBU

II — o victorie la Examenul de stat de la I.C.F. **PENI** dorește note mari la examenul IV al Facultății de mecanică din Galați, ca și **GU** la cele ale anului III la Facultatea de electrotehnică din Șoara...

Cei doi antrenori, **II KUNST** — **GHERM** și **EUGEN TRC** intră și ei în... jocul dorințelor pe 1967. Ca și băieții, dînd în primul rînd, titlul mondial iar apoi apariția cărților care amîndoi le au la UCFS.

Tuturor le urăm îndeplinirea dorințelor și în special a celor mai mari: **CUCERIREA LULUI MONDIAL DE TRE «7»-LE ROMÂN**

IOLANDA BALAȘ

*„Sînt optimistă
și sper într-un
viitor record“*

La ediția din acest an a campionatelor naționale de atletism, găzduită de orașul Cluj, maestra emerită a sportului Iolanda Balaș a reușit cea mai bună performanță mondială a lui 1966 — 1,84 m la săritura în înălțime. Pista de clan era foarte bună și sportiva noastră, invincibilă în lume în ultimul deceniu, a încercat un nou record mondial cu o «escală» la 1,88 m. Nefiind însă complet restabilită, forțind, tendința de la piciorul ei de bătaie și-a scos ghiarele din nou, atât de feroce, încît Ioli a trebuit să accepte participarea sa la «europenele» de la Budapesta în postură de... spectatoare.

O întîlnesc pe Iolanda Balaș, în prag de sărbători.

— Te văd încărcată de pachete!

— Da! Sînt halterele mele de revelion. Pe celelalte, de la sala de forță, le-am lăsat să se prăfuiască pînă la începutul lui februarie. Abia atunci voi încerca să pun punct repausului prescris de medici. Dacă voi scăpa de tendință, voi relua orele de haltere și de lucru specific. Și, dacă va fi așa, în zilele de 11 și 12 martie, la Praga,

la prima ediție oficială a campionatelor europene de atletism în sală, voi ataca din nou recordul mondial. Dacă totul va merge bine, adică tendința nu mă va împiedica, îmi voi recupera destul de ușor forma de start, nu numai pentru participare, dar chiar și pentru victorie. Nu exagerez de loc. Am încredere în evoluția pozitivă a stării sănătății piciorului meu de bătaie. Sînt optimistă și sper să adaug cifrei de 1,91 m cel puțin un centimetru, cel mai tîrziu în anul Mexicului.

Îi urez recordmanei noastre mondiale grabnică și definitivă însănătoșire, continuarea ascensiunii ei, realizarea visului: și medalie de aur olimpică și record mondial, ambele. De fapt, urarea mea a fost o pîrticică, aproape invizibilă, din nețărmurita urare pe care i-o adresează lumea atletismului de pe întreg globul.

Dragă Ioli, așteptăm de la tine un nou record mondial!

H. CRISTEA

AUREL VERNESC

*„Vom menține
drapelul nostru
pe cel mai
înalt catarg!“*

N-a fost de loc greu să-l găsim pe «maestrul padelelor». La el acasă, sărbătoare și mulți musafiri. Se aniversau 3 ani de căsătorie. Ospitalier, Bebe Vernescu ne-a primit cu zîmbetul ce-l caracterizează. Alături de el «argintul viu» al familiei — Petrișor. Despre victoriile sale din 1966 s-au scris multe, noi vom căuta doar să le reamintim pe cele mai importante. Două medalii de aur, una de argint și una de bronz la «mondialele» de la Grînuș și 5 medalii de aur la săptămîna sportivă internațională de la Ciudad de Mexico.

— Cîți kilometri ați parcurs în caiac pentru aceste 9 medalii?

— În anul 1966 am padelat peste 8 000 de kilometri singur și aproape 1 000 de kilometri alături de Scioinic, Turcaș și Ivanov, cu care am împărțit din bucuria marilor victorii românești de peste hotare.

— Ce dorințe vi s-au conturat pentru 1967?

— Anul 1967 este anul marilor pregătiri pentru întrecerile olimpice de la Xochimilco (Mexic). O etapă importantă va fi întîlnirea cu cele mai bune padele din Europa cu ocazia campionatelor europene din august, ce se vor desfășura la Duisburg. Antrenorul meu Radu Hușan mi-a întocmit un plan sever de antrenament.

Doresc ca școala românească de caiac-canoe să fie în fruntea celorlalte școli și sper că prin seriozitate și muncă, noi românii să menținem drapelul nostru pe cel mai înalt catarg.

Un cor peștiș, dar vesel, a prins viață... Mulți ani trăiască, mulți ani trăiască!...

Paul ROMOȘAN

LA MULȚI ANI! și noi succese în 1967

MARIA ALEXANDRU

„Aștept cu încredere
„mondialele“
de la Stockholm“

...Stockholm 1957. «Mondiale». Românce Maria Alexandru cucerește medalia de bronz la dublu feminin...

...Zagreb 1960. «Europene». Maria Alexandru își atâră în salbă două medalii de aur — dublu feminin și dublu masculin...

...Pekin 1961. «Mondiale». Maria Alexandru se înalță în patrie tot cu aur — dublu feminin...

...Praga 1963. «Mondiale». De data asta, trofeele sînt de argint — simplu și pe echipe...

...Londra 1966. «Europene». Maria Alexandru aduce prima medalie de aur a anului în vitrina sportului românesc — la simplu...

— A fost, bănuiesc, cea mai mare satisfacție!

— Întocmai. La Londra, în «goana după aur», am luat startul multe fete, de la egal la egal. Bucuria pe care am trăit-o a fost imensă.

— Și acum, cînd mai sînt cîteva zile pînă la revelion, care va fi toastul?

— Va fi un toast închinat «mondialelor» din luna aprilie, exact acolo unde au fost și acum zece ani, la Stockholm. Dar, după acest toast al optimismului, vor urma din nou sute și sute de ore de lucru: și alergări, și gimnastică, și palet, și concursuri multe.

— Ce fel de concursuri?

— Campionate internaționale. Ale Cehoslovaciei (ianuarie), ale R.D. Germane, ale Uniunii Sovietice (ambele în februarie), ale Angliei (martie). Un fel de «europene». În aceste țări se vor întîlni multe pretendente la... podium. După aceste «extemporale» va urma marea și greul examen de la Stockholm, în aprilie. Sper să știu bine, foarte bine «lectia» și să cuceresc un trofeu. Pentru asta, mă voi pregăti!

!i dorim Mariei Alexandru mult, mult succes în pregătire, în întrecerile din cadrul «micilor europene», în asaltarea trofeelor mondiale!

H.C.

VIRGIL ATANASIU

„Un pahar pentru . . .
austeritate“

Pe Virgil Atanasiu l-am întîlnit ieșind de la «Romarta copiilor» încărcat cu pachete, ca un Moș Gerilă. Era radios și de o volubilitate cum rar mi s-a întîmplat să văd la campionul și recordmanul nostru mondial.

Cine este Virgil Atanasiu? Despre el a început să se vorbească mai insistent abia din acest an. O scurtă prezentare, deci, se impune. Atanasiu are 29 de ani, este arhitect, iar în tir a debutat cu un deceniu în urmă, la Știința, sub «bagheta» antrenorului Stelian Papură. În acești ultimi 10 ani, Virgil, perseverent și conștiincios, și-a ameliorat continuu rezultatele, ajungînd să dețină la ora actuală recordul mondial la pistol viteză (1958—581 puncte... 1961—586 p; 1962—589 p; 1963—584 p—din 1963 reprezintă culorile clubului Steaua; 1964—588 p; 1965—593 p; 1966—596 p, RECORD MONDIAL). Și acum să revenim în fața Romartei copiilor.

— La atîtea cumpărături îți trebuie un furgonet. Cu bradul cum stai?

— Vine și bradul. Unul mare, să cuprindă toate pachetele. An bogat, final bogat.

— După cît se vede, revelionul se lasă cu chef.

— Cu vinul nu mă impac. Trei pahare le voi sorbi însă pînă la fund. Pentru mine, '66 a fost un an rodnic. Cel puțin prin două date. Prima, 17 iulie: atunci, la Wiesbaden, am devenit campion și recordman mondial. A doua, 4 august: este ziua care m-a consacrat... tată. O fată, o splendoare. Să-mi trăiască!

— Să-ți trăiască! Dar, parcă vorbeai de trei pahare. Al treilea?

— Am să-l beau pentru cele 365 de zile... seci și total austere ale anului 1967, care trebuie să mă apropie de titlul olimpic. Este greu, dar nu imposibil. Am să mă pregătesc. Pentru reușita pregătirilor vreau să închin...

— Succes, Virgile, și «La mulți ani!»

ION ȚIRIAC

„Totul pentru Cupa Davis!”

- Pe Țiriac nu e nevoie să-l pui în temă. Are reflexe, anticipații și... fler.
- Spune, Ioane.
- 1966 = 18 titluri de campion internațional.
- Plus...
- Un plus de eficacitate.
- Plus...
- Mai bine-zis, în primul rînd, titlul de maestru emerit, plus «Meritul sportiv».
- Cea mai bună performanță?
- Finalist la Rolland Garros. Împreună cu Iliuță Năstase.
- Și singur?
- Locul 1 la Alexandria, Bruxelles, Pörschach și Nottingham.
- Printre învinși...
- Gulyas, de trei ori, Riffelt, Lundquist, Fletcher, Drysdale...
- Stop. Ce vrei de la 1967?
- Să particip la «Circuitul Caraibelor» — nouă concursuri unul după altul.
- De ce tocmai acolo și nu în altă parte?
- E o gradare de efort excelentă. Jocurile se incheie exact în preajma startului în «Cupa Davis». Vreau să fac totul pentru «Cupa Davis». Ilie a crescut, e tare, și, cine știe, ar fi posibil să obținem cea mai bună performanță a echipei noastre în «Cupa Davis». Aș vrea să câștigăm semi-zona europeană. Rolland Garros-ul, în doi, ne-a dat aripi...
- Ce proiecte ai pentru simplu?
- Aș vrea să fiu semifinalist la Rolland Garros.
- Ce zici de Ilie?
- Ar putea ajunge un mare jucător, dacă...
- Dacă?
- Lasă... Mai bine altădată... Se apropie Anul nou...
- Ei, și?
- Toate la timpul lor...

I. CH.

MIHAI ALBU

„Primul obiectiv: turul al treilea al Cupei Cupelor”

— Felicitări! Frumos sfârșit de an...

— Mulțumesc. Foarte frumos — îmi răspunde arătându-mi cupa rîzînd.

— 1966 a fost un an bun...

Se gîndește puțin, ca orice oltean care vrea să facă o socoteală bună. Apoi:

— Eu sînt mulțumit. Acasă nu am pierdut nici o partidă, iar peste holare — doar una singură.

— Cine a... îndrăznit?

Rîde. Știe de glumă, ca un boxer căruia îi plac eschivele.

— Iugoslavul Petrici... la Belgrad. Auzisem eu de el, dar cînd am văzut, la început, că-mi ies toate pasiențele, m-am gîndit să-i fac și niște... chestii. D-alea văzute pe la cons-lănțeanul Tănase Pintilie și pe la Mihăiță Dumitrescu de la Dinamo. Dracu m-a pus. Omul nu avea umor și mi-a dat un croșeu, pe care n-am să-l uit toată viața. Am pierdut la puncte...

— Dar cele mai frumoase amintiri din 1966?

— Titlul de campion, cucerit a doua oară, cele două victorii din Anglia și, bineînțeles, cea de azi.

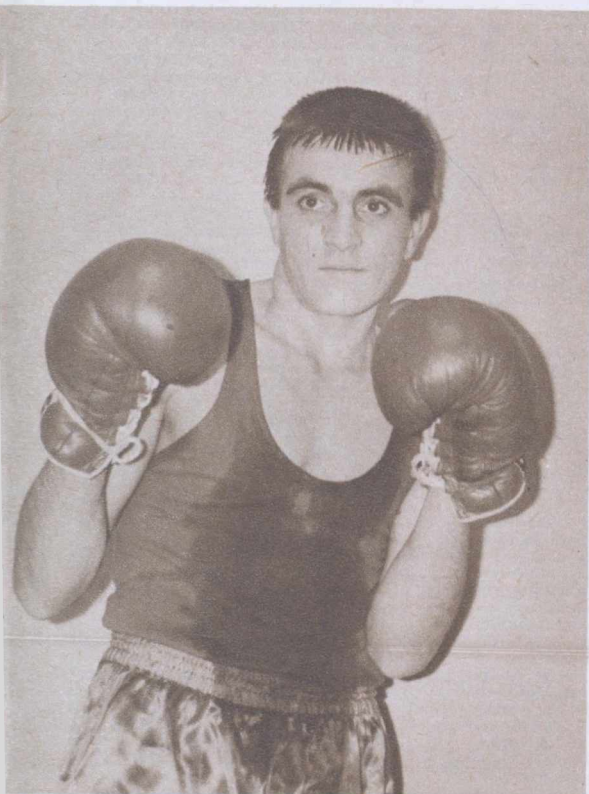
— Ce îți dorești pentru anul nou?

— Multe. Nu sînt egoist, dar aș vrea să câștig din nou titlul de campion republican, să adaug medaliile europene de bronz, de la Berlin, o alta dintr-un metal mai nobil, la europenele de la Roma și să fiu mereu bine pregătit pentru ca selecționerii naționalei să mă vadă cu... ochi buni. Mai am o dorință, dar e pentru 1968. Știi, eu am fost în Mexic, unde am cucerit o medalie de aur care, însă, nu prea are... valoare.

— De ce?

— E doar... prelimpică...

- p. h. -

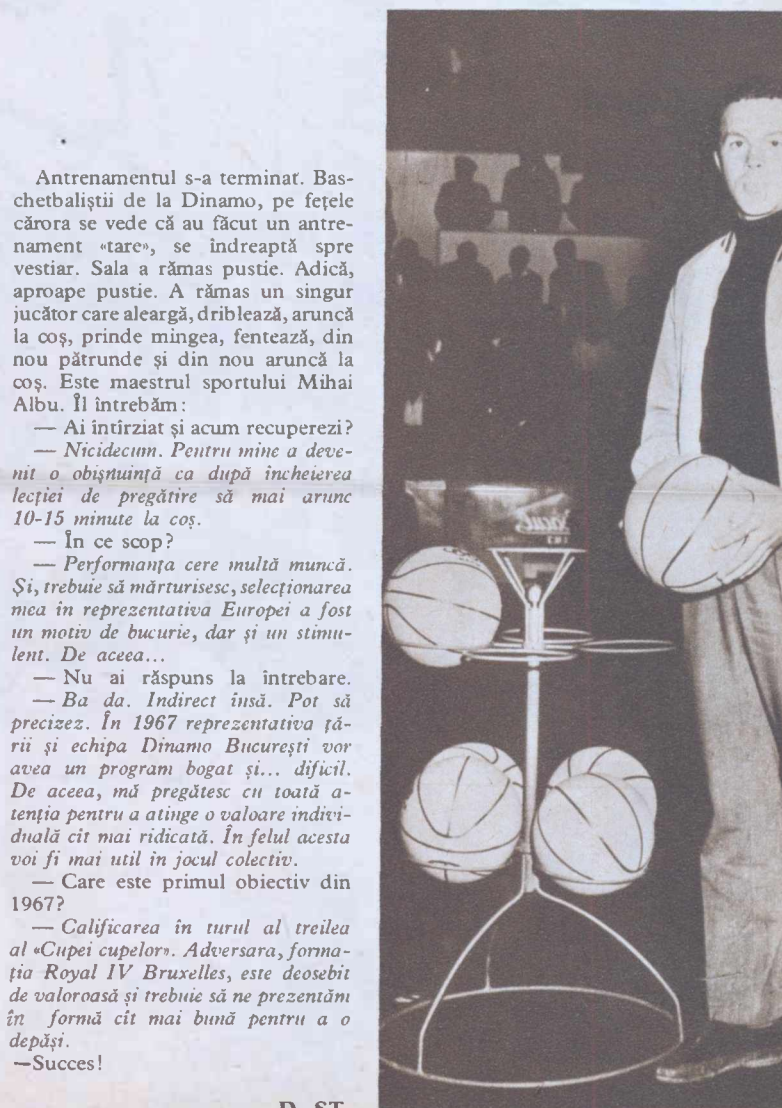

NICOLAE GÎJU

„Roma, oraș deschis... visurilor mele”

Boxerii noștri au terminat întrecerile din acest an. Turneul final al campionatului pe echipe a fost ultimul act al disputelor pugilistice. Iată-ne stînd de vorbă, a-

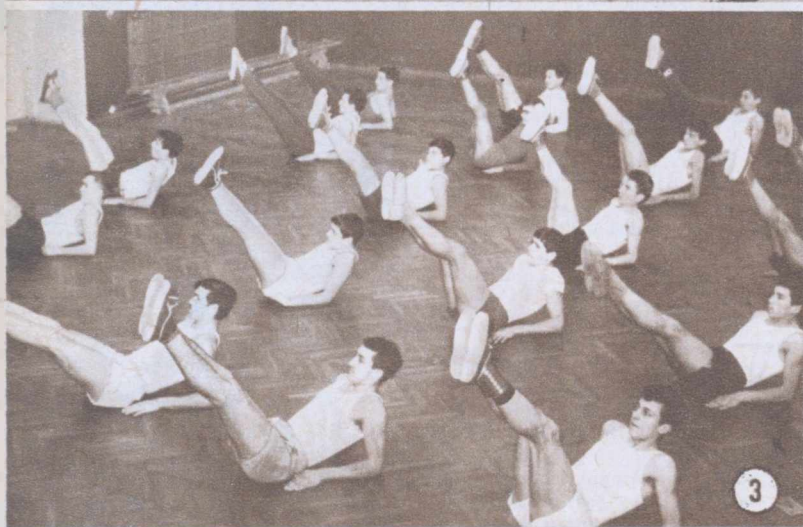
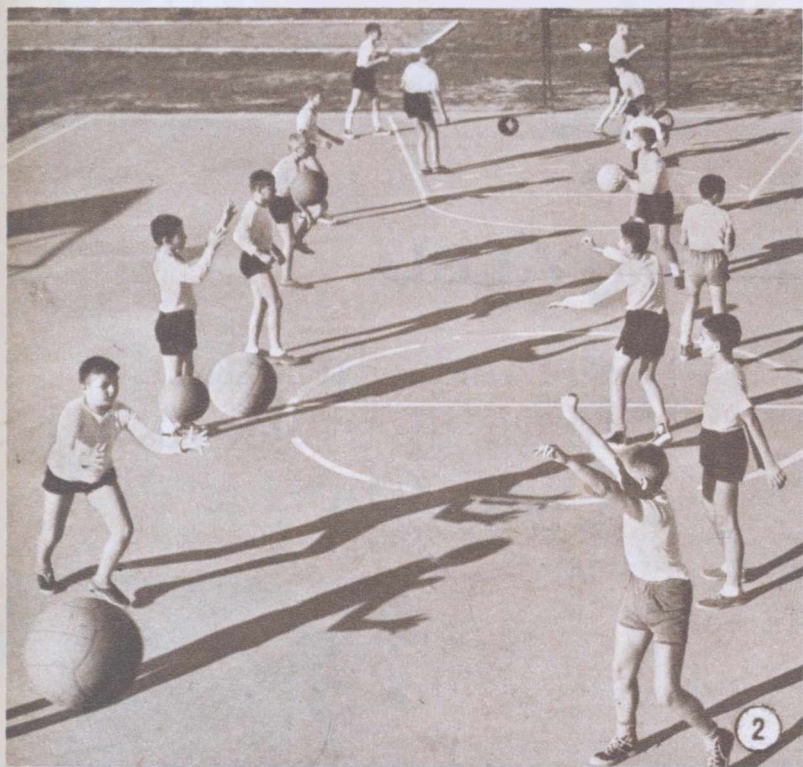
cum, în prag de an nou, cu unul dintre... «capețele de afiș»: Nicolae Gîju. Cadru — sala Floreasca, imediat după ce Steaua a câștigat titlul de campioană.

D. ST.

PENTRU UN „MÎNE“ ȘI MAI BOGAT ÎN SUCESE

PE MARGINEA CONSĂTĂRII PROFESORILOR DE EDUCAȚIE FIZICĂ DIN ȘCOLI

S-a spus deseori — și pe bună dreptate — că școala reprezintă principalul izvor de cadre al mișcării noastre sportive de performanță, schimbul ei de mline. Recunoscându-se acest adevăr (care nu mai trebuie demonstrat), factori de răspundere, organele de resort, în speță Ministerul Învățămîntului, C.C. al U.T.C. și Consiliul General al UCFS, au fixat de o așa manieră coordonatele dezvoltării activității sportive școlare, încît să se poată ajunge cît mai repede la îndeplinirea acestei cerințe fundamentale. Sporirea numărului de cadre didactice (prin înființarea facultăților de educație fizică și extinderea Institutului de Cultură Fizică), dotarea și înzestrarea școlilor cu săli de sport, echipament și material adecvat, amenajarea de terenuri de sport și sectoare pentru atletism și gimnastică (în unele cazuri, a unor veritabile microstadioane), organizarea unor competiții la nivelul elevilor — pe diferite trepte de vîrstă și pregătire — iată doar cîteva din măsurile menite să asigure școlărilor prilejul de a se afirma, de a intra pe „porțile” loturilor reprezentative de juniori, tineret și — ca în cazul naționalei — chișor de seniori.

Recentele consfătuiri organizate cu profesorii de educație fizică la nivelul regiunilor au ținut să sublinieze numeroase succese obținute de către sportul școlar, în ultimii ani, îndeosebi. S-a recunoscut cu acest prilej faptul că există astăzi în țara noastră o serie de centre școlare care au ajuns la un anumit grad de specializare într-un sport sau altul. Cîteva exemple: REȘITA la natație, CIMPULUNG MUSCEL la atletism, PIATRA NEAMȚ la volei — fete, TIMIȘOARA la handbal, IAȘUL la tenis de masă, BRAȘOVUL la baschet — fete și schi, CLUJUL la gimnastică — fete etc. Firește, este un lucru bun, un aspect pozitiv, în sprijinul celor enunțate.

Adevărul... curat este că în domeniul activității sportive a elevilor, posibilitățile sînt încă foarte departe de a fi epuizate. Dimpotrivă, în foarte multe cazuri ne găsim și acum în stadiul incipient al... explorărilor. De aici rezidă și unele îngrijorătoare (de ce să nu recunoaștem?) rămăneri în urmă, imposibilitatea de a asigura, uniform și permanent, elemente de perspectivă sportului nostru de performanță. Tocmai de aceea consfătuirile profesorilor de educație fizică, întocmai ca un fir roșu, au pus stringent în discuție, au adus în actualitate, problema cuprinderii în sport a întregii mase de elevi și eleve.

Sînt însă și alte aspecte (la fel de importante) care „favorizează” existența unui ritm mult prea lent de creștere a performanței sportive în școală. De pildă: poziția pe care o ocupă educația fizică în multe din școlile noastre; o poziție sub nivelul actualelor cerințe. Altfel spus, nu se acordă atenția cuvenită organizării și desfășurării orelor de educație fizică, de multe ori ele constituind, mai ales la clasele mici, fie un... repaos total, fie un prilej de pregătire a altor obiecte mai... serioase. Acest

aspect l-a evidențiat consfătuirea de la Suceava, dar el nu este, din păcate, singular. Apoi: densitatea orelor de educație fizică, a celor de activități sportive, este încă scăzută. Ce pretenții putem avea în asemenea condiții, de pildă, de la atelierul de volei-băieți al Școlii sportive din Craiova și de ce să ne mai mirăm că prof. Florin Dobre, de mai bine de 5 ani antrenor la această unitate de învățămînt, n-a dat mișcării sportive nici un element de valoare republicană? Se ivesc destul de rar inițiative, metode noi de pregătire a elevilor. (Să fie o simplă... scăpare faptul că la consfătuirea de la Ploiești nu s-a spus nici un cuvînt despre activitatea sportivă din cele peste 30 de școli profesionale ale acestei regiuni?..)

Se impune, prin urmare, cu toată hotărîrea, să se realizeze o cotitură serioasă în muncă. În acest sens, consfătuirile profesorilor de educație fizică au pus un accent deosebit pe respectarea și aplicarea cu strictețe a măsurilor cuprinse în instrucțiunile comune ale Ministerului Învățămîntului și UCFS. La transpunerea în viață a acestor măsuri, directorii de școli au obligația de a-și aduce o contribuție substanțială. Ar fi de dorit ca exemplele unor directori ca Aspasia Vasiliu (Liceul „I.L. Caragiale” — Ploiești), A. Nicolaescu (Lic. 3 — Brăila), I. Ceaușescu (Lic. „N. Bălcescu” — Rm. Vilcea), N. Ocolîșan (Lic. 4 — Timișoara), ing. N. Breabăn (Gr. șc. prof. „Independența” — Sibiu), Fl. Demarat (Șc. Gen. nr. 101 — Popești Leordeni), N. Brînzan (Lic. „N. Bălcescu” — Cluj), N. Mierlea (Lic. „I.L. Caragiale” — București), care acordă educației fizice aceeași grijă ca și celorlalte obiecte de învățămînt, să constituie un imbold spre generalizare.

În principal însă, creșterea eficienței orelor de educație fizică, a celor de activități sportive, cade în sarcina profesorilor de specialitate. Trebuie să ne gîndim mai mult la calitatea muncii noastre — spunea la consfătuirea de la Timișoara prof. B. Dezideriu. Înțelegem deseori greutăți. Să nu ne plîngem toată ziua, ci să punem mina și să muncim în așa fel încît să le putem depăși — recomandă la aceeași consfătuire prof. I. Păturică.

Nu sînt afirmații de dragul de a le spune, ci adevăruri justificate de viața de toate zilele. Acolo unde profesorii de educație fizică dovedesc pricepere (și noi avem în foarte multe cazuri profesori cu o asemenea caracteristică), pasiune, răspundere, spirit inovator, și rezultatele sînt cele așteptate. Chiar și atunci cînd nu există „condiții speciale”.

Așadar, trebuie făcut totul pentru a valorifica în mod corespunzător marcele și inepuizabilul tezaur care este școala. Sportul de performanță numai de aici își trage seva. Și aceasta în toate țările, pe toate meridianele. La urma urmelor, consemnînd un succes de răsunațoare proporții, n-ar fi un prilej de mîndrie și pentru școala respectivă de a afirma: „Știți, acest campion olimpic a fost elevul nostru?”!

TIBERIU STAMA

1. O secvență pe care am dori s-o întîlnim tot mai des: întrecere atletică școlară pe stadionul „Petrolul” din Ploiești.
 2. «Școala» baschetului de la Liceul nr. 36 din București este de multă vreme o realitate. Iată una din dovezile concrete...
 3. Oră de gimnastică la Liceul «Ștefan cel Mare» din Suceava. Să fie o promisiune pentru selecționarea de noi ași ai îndemnării?
 4. Antrenorul P. Alexandrescu este recunoscut ca unul dintre cei mai pricepuți gletuitori de padellști români. O imagine obișnuită (și cotidiană): pe Bega, cu un „atelier» al Școlii sportive timișorene.

La Muntenii Buzăului în primele zile ale SPARTACHIADEI DE IARNĂ

Așadar, întrecerile tradiționalei competiții sportive, Spartachiada de iarnă, se află din nou în actualitate. Sălile de concurs, cluburile și căminele culturale de la sate cunosc, în aceste zile, atmosfera obișnuită a pasionanților întreceri de masă. Sînt prezenți la start mii de tineri care au îndrăgit gimnastica și sporturile «celor voinici» — luptele și halterele — ca și numeroși iubitori ai șahului sau ai jocului de tenis de masă.

Un scurt popas prin cîteva sate din «inima» Bărăganului, ne-a prilejuit reîntîlnirea cu acești entuziaști prieteni ai sportului. I-am reîntîlnit pe reprezentanții asociațiilor sportive din comunele Andrășești, Căzănești, Bucu și Muntenii Buzăului. Mulți dintre ei au evoluat și la edițiile precedente ale Spartachiadei de iarnă, iar cei mai buni au cucerit laurii victoriei, urcînd pe cel mai înalt podium al învingătorilor.

La Muntenii Buzăului — comună situată la... granița dintre raioanele Urziceni și Slobozia — am avut o surpriză cu adevărat plăcută. Campionii de anul trecut au primit, de data aceasta, o replică dîră din partea unui număr mare de tineri debutanți (notăm: asociația sportivă numără peste 1 000 de membri). Bunăoară, la concursurile de șah și tenis de masă, campionii comunei, Florian Agapie și Ion Dobre, au fost puși în dificultate, chiar de la primele întreceri, de către tinerii țărani cooperatori: Gh. Badea, D. Tudor, D. Topuzaru, N. Florescu, V. Tănase și alții. Dispute pasionante au oferit și primele concursuri de trîntă,

haltere și popice, care au scos în evidență o serie de tineri cu frumoase calități fizice, cum sînt: C. Pavel, V. Damian, V. Popa, Gh. Buduianu, C. Fulgeanu, C. Paraschi etc.

Concursurile se desfășoară, mai întii, pe mai multe grupe, după care cei mai buni participanți își dispută înțietatea pentru a desemna campionii pe comună. În programul întocmit de asociația sportivă Victoria din Muntenii Buzăului (președinte Nicolae Ivan) mai sînt prevăzute concursuri de tir, orientare turistică, cros, iar cînd timpul va permite se vor organiza tradiționalele concursuri ale sezonului rece — la patinaj, săniuțe și schi-fond.

Desigur, întrecerile actualei ediții a Spartachiadei de iarnă se află abia la început. Amintim că prima etapă se încheie la 12 februarie 1967 așa că, disputa pentru titlurile de campioni rămîne deschisă... Pentru moment, vă prezentăm cîteva «secvențe» de la primele întreceri. Foto nr. 1, un grup de gimnaști și gimnaste... debutează pe scena căminului cultural, sub îndrumarea profesorului de educație fizică Mihai Popescu. Foto nr. 2, întrecerile de șah sînt vizionate de numeroși spectatori. Foto nr. 3, brigadierul C. Pavel își încearcă forțele la... haltere. Foto nr. 4, C. Paraschi și V. Popa își dispută înțietatea într-o «trîntă dreaptă»...

I. MOLDOVEANU
Foto: GH. NEAGOE

Cel mai bun fotbalist al anului PÎRCĂLAB

- GHEORGHE POPESCU, președintele F.R. Fotbal
  1. DAN 2. Ghergheli 3. Pircălab 4. Popa 5. M. Ionescu
- ION LUPAȘ, vicepreședinte al F.R.F.
  1. DAN 2. Pircălab 3. M. Ionescu 4. Bacoș 5. Oblemenco
- FLOREA TĂNĂȘESCU, secretar general al F.R.F.
  1. IANCU 2. M. Ionescu 3. Pircălab 4. Nunweiller III 5. Dan
- OCTAV LUCHIDE, consilier F.R.F.
  1. GHERGHELI 2. Iancu 3. Dan 4. Pircălab 5. Dumitriu II
- NICOLAE PETRESCU, antrenor federal coordonator
  1. PÎRCĂLAB 2. M. Ionescu 3. Popa 4. Ghergheli 5. Iancu
- ILIE OANĂ, antrenor al echipei naționale
  1. GHERGHELI 2. Pircălab 3. M. Ionescu 4. Nunweiller III 5. Iancu
- STEFAN COVACI, antrenor al echipei naționale
  1. M. IONESCU 2. Ghergheli 3. Nunweiller III 4. Pircălab 5. Dumitriu II
- BAZIL MARIAN, antrenor al echipei olimpice
  1. PÎRCĂLAB 2. Ghergheli 3. Frățilă 4. Dobrin 5. Barbu
- CORNEL DRĂGUȘIN, antrenor al echipei de tineret
  1. MÎNDRU 2. Iancu 3. Nunweiller III 4. Badea 5. Dumitriu III (A.S.A. Tg. Mureș)
- GHEORGHE OLA, antrenor al echipei de juniori
  1. FRĂȚILĂ 2. Ghergheli 3. Dobrin 4. Pircălab 5. Boc
- JEAN LĂPUȘNEANU, antrenor federal
  1. BADEA 2. Ion Ionescu 3. Nunweiller IV 4. Pircălab 5. Dobrin
- C. BRAUN-BOGDAN, antrenor federal
  1. GHERGHELI 2. Dobrin 3. Dridea I 4. Pircălab 5. Barbu
- ION BĂLĂNESCU, antrenor federal
  1. FRĂȚILĂ 2. Ghergheli 3. Boc 4. Pircălab 5. Dobrin
- DINCĂ SCHILERU, antrenor federal
  1. PÎRCĂLAB 2. M. Ionescu 3. Popa 4. Ghergheli 5. Iancu

Deci, Pircălab, pe primul loc. Deși «Onei» Pircălab figurează doar în trei liste pe locul întâi, numele lui e prezent în 14 din cele 15. Majoritatea celor care ne-au răspuns la anchetă apreciază în mod deosebit și mărirea capacității de luptă a lui Pircălab în jocurile susținute în deplasare.

—De ce Dan?

«Pentru că a jucat fără greșală în prima jumătate a anului, impunându-se în duelurile cu Eusebio, Uwe Seeler și Albert. (Răspunsul președintelui F.R.F., Gheorghe Popescu).

—De ce Bacoș?

«Un stimulent pentru acest «anonim» care a jucat constant bine, fiind pilonul echipei arădane.

—Și Oblemenco?

«Liderul are dreptul măcar la un punct. Și-apoi, așa vrea să atrag atenția asupra jucătorilor «renăscuți din propria lor cenușă». Și o atenție țată de antrenorii care își asumă răspunderea «reconsiderării» jucătorilor considerați «sfirșiți...». Asemenea jucători cu potențial ascuns mai avem». (Răspunsul vicepreședintelui F.R.F., Ion Lupaș).

Octav Luchide a insistat pentru Dumitriu: «E omagiul pe care îl aduc tehnicii. Am oscilat între Dumitriu și Dobrin...»

CLASAMENTUL*

1. PÎRCĂLAB	41
2. GHERGHELI	39
3. M. IONESCU	24
4. Iancu	16
5. Dan	14
6. Frățilă	13
7. Dobrin	11
8. Nunweiller III	10
9. Popa	8
10. Badea	7
11. Mîndru	5
12—13. Boc	
I. Ionescu	4
14—15. Dridea I	
Nunweiller VI	3
16—18. Bacoș	
Barbu	
Dumitriu II	2
19—20. Dumitriu III	
Oblemenco	1

* Ca și în cadrul anchetei SPORT de anul trecut, la alcătuirea acestui clasament a fost folosit punctajul 5—4—3—2—1.

MICRO-COMENTARII ȘI INTERVIURI PE MARGINEA CLASAMENTULUI

Mihai Ionescu a acumulat 24 de puncte. Revista noastră are satisfacția de a-i fi acordat «Cupa pentru cel mai bun portar înainte de a fi fost selecționat în echipa națională. O confirmare a valorii și seriozității portarului ploieștean.

Datcu nu figurează. Fotbalul e dur. Mingea lui Mazzola a scos din cursă un portar de valoare. Ilie are însă nenumărate căi de atac...

Cornel Drăgușin: «Locul Progresului se datorează în primul rând lui Mîndru. Notarea lui Dumitriu III are scopul de a atrage atenția asupra categoriei B, care are nenumărate talente, jucători de bază în devenire.»

Gheorghe Ola: «Frățilă a marcat o impresionantă metamorfoză».

Ion Bălănescu: «De acord».

Jean Lăpușneanu: «Scopul final al fotbalului este golul. Iată de ce îl admir pe Ion Ionescu.»

C. Braun-Bogdan: «Petrolul din retur și chiar după aceea a fost... Dridea».

CLASAMENTUL GENERAL PE COMPARTIMENTE

1. Atacul	88 puncte
2. Apărarea imediată	69 "
3. «Mijlocul»	53 "

N.R. 1. Desigur că acest clasament este doar orientativ. Schimbările intervenite în fotbalul modern oferă numeroase întrepătrunderi, mergîndu-se spre dispariția... compartimentării.

Clasamentul de față demonstrează o creștere a valorii înaintașilor. În ancheta de anul trecut, pe primele două locuri se aflau doi fundași: Popa și Dan. Anul acesta, după cum se vede, un înaintaș și un mijlocaș le-au luat locul.

2. Linia de mijloc ține pasul compartimentelor «rivale» grație valorii deosebite a lui Ghergheli.

CLASAMENTUL INDIVIDUAL PE COMPARTIMENTE

PORTARI:

1. M. Ionescu (24) 2. Mîndru (5)

FUNDAȘI:

1. Dan (14) 2. Nunweiller III (10) 3. Popa (8) 4. Boc (4) 5-6. Bacoș și Barbu (2)

MIJLOCASI:

1. Ghergheli (39), Dobrin (11), Nunweiller VI (3)

ÎNAINȚAȘI:

1. Pircălab (41) 2. Iancu (16) 3. Frățilă (13) 4. Badea (7) 5. Ion Ionescu (4) 6. Dridea (3) 7. Dumitriu III și Oblemenco (1).

CLASAMENTUL PE ECHIBE

1. Dinamo București	114 puncte
2. Petrolul	38 puncte
3. Rapid	20 puncte
4. Farul	16 puncte
5. Dinamo Pitești	13 puncte
6. Progresul	5 puncte
7. U.T.A.	2 puncte
8—9. Universitatea Craiova	
A.S.A. Tg. Mureș	1 punct

N.R. Marea surpriză: absența jucătorilor de la STEAUA!

ECHIPA ANCHETEI „SPORT“

M. Ionescu (24)

Popa (8), Nunweiller III (10), Dan (14), ?

Ghergheli (39) Dobrin (11)

Pircălab (41), Frățilă (13), Iancu (16), ?

N.R. 1. Faptul cel mai semnificativ al «echipei SPORT» este absența titularilor pentru posturile de fundaș stînga și extrem stînga. Iată deci că cifrele anchetei, oricît ar fi ele de subiective, atrag just atenția asupra acestor două posturi «nevalgice» de foarte mulți ani.

2. Postul de fundaș stînga e mai ușor rezolvabil. În compartimentul apărării imediate ancheta noastră cuprinde — de pildă — pentru stoperi dreapta (Nunweiller III, Boc, Bacoș, Barbu).

3. Pentru postul de extrem stînga, tînărul Lucescu, deși a jucat în toate cele cinci jocuri ale reprezentativei noastre (sezonul de toamnă), nu figurează deocamdată printre cei «aleși». Sintem convinși că talentatul Lucescu se va impune în cele din urmă.

MARELE „TRANSILVANIA” AL FOTBALIȘTILOR CRAIOVENI SE APROPIE

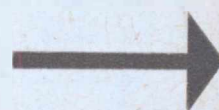
În cursul anului 1967
Universitatea Craiova va
părăsi bătrînul stadion al
Tineretului, în favoarea
marelui stadion în con-
strucție.

În stînga, una din ulti-
mele fotografii (poate ul-
tima) în fața vechiului sta-
dion. Jos, fotbaliștii olteni
în vizită pe șantierul sta-
dionului cel mare (35 000
de locuri), primesc lămu-
ririle șefului de brigadă
Ilie Cricitoiu.

OLTENII ÎN FRUNTE

- DE CÎTE FELURI SÎNT EMOȚIILE...
- 21 DE BĂIEȚI FĂRĂ NUME ● UNIVERSITATEA CRAIOVA — REGINĂ A BALULUI ● MINCĂ ȘTIE SĂ LE SPUNĂ ● VOINESCU ȘI OLTENII

Reportaj de
IOAN CHIRILĂ
Fotografii:
TEODOR ROIBU

OLTENII ÎN FRUNTE!

DE CÎTE FELURI SÎNT EMOȚIILE...

Simbătă, 13 iunie 1964

Miine se joacă ultima etapă a categoriei B. Miine, la Craiova, «se aruncă zarurile». Și e greu. Pentru că astăzi Știința Craiova e abia pe locul 3, cu 30 de puncte. Pe primul loc e Metalul Tirgoviște, cu 32 de puncte, iar pe 2 — Poiana Cimpina, cu 31.

Și totuși, oltenii speră. Pentru că Poiana joacă la Pașcani, iar Metalul e nevoit să treacă prin «Purgatoriu», adică prin Craiova.

Duminică 14 iunie 1964

Știința Craiova-Metalul Tirgoviște 3—0!

C.F.R. Pașcani-Poiana Cimpina 2—1!

La Craiova, pe strada cea mare, oltenii cîntă. Cronicarul, aflat în holul «Telefoanelor», își începe cronică sub impresia acestui cor fără pereche: «După lupte seculare care au durat... mulți, mulți ani și 26 de etape, Craiova reîntră în categoria A...» (Semnat: Ioan Chirilă, în «Sportul popular»).

Simbătă, 25 iunie 1965...

Miine se joacă ultima etapă a categoriei A. Miine, la Craiova, se aruncă din nou zarurile. Și e foarte greu. Pentru că astăzi Știința Craiova e pe ultimul loc (14) cu 20 de puncte. Progresul, e «pe 13», cu 20 de puncte. Farul — pe 12, cu 21 și Minerul Baia Mare — pe 11, tot cu 21.

Și totuși, oltenii speră. Pentru că joacă acasă cu Progresul...

Duminică, 26 iunie 1965

«Aproape douăzeci de mii de spectatori au ovaționat azi, minute în șir, în timp ce magafonele Stadionului transmiteau la nesfârșit «M-a făcut mama olteanu, pe jucătorii Științei Craiova, victorioși în fața Progresului București» (n.r. 2—0). (Semnat: Radu Urziceanu, în «Sportul popular»).

...Știința Craiova e salvată.

Locul 11... 26 9 4 13 31 : 42 22

În campionatul 1965/1966, craiovenii nu sînt scutiți de emoții, dar izbutesc să urce trei locuri...

Locul 8... 29 9 7 10 29 : 38 25

21 DE BĂIEȚI FĂRĂ NUME...

Toamna care a trecut nu se anunța prea luminoasă. După antrenorul Oțelului a plecat și Dumitru Teodorescu. Lotul? 21 de băieți fără nume... E momentul să-i notăm.

Portari:

Papuc Ion, 24 de ani, 1,74 m, 68 kg., Anul III, fiz.-chim.

Vasilescu Marian, 30 de ani, 1,80 m, 79 kg., lăcătuș.

Papuc Ovidiu, 17 ani, 1,72 m, 68 kg., elev.

Fundași:

Mihăilescu Petre I, 24 de ani, 1,79 m, 79 kg., strungar.

Bitlan Constantin, 25 de ani, 1,74 m, 69 kg., V. hort.

Marin Marcel, 34 de ani, 1,75 m, 69 kg., IV hort.

Mincă Constantin, 26 de ani, 1,80 m, 75 kg., școala de maștri.

Deliu Constantin, 28 de ani, 1,72 m, 69 kg., inginer agronom.

Deselnicu Petre, 20 de ani, 1,83 m, 80 kg., II matem.

Gavriliță Petre, 25 de ani, 1,80 m, 76 kg., tehnician.

Mijlocași:

Strimbeanu Lucian, 20 de ani, 1,70 m, 65 kg., I hort.

Ivan Nicolae, 25 de ani, 1,74 m, 72 kg., II hort.

Popescu Marian, 19 ani, 1,73 m, 53 kg., I. I.S.E.

Înaintași:

Niță Ion, 18 ani, 1,65 m, 63 kg., școala tehnică.

Popescu Adrian, 19 ani, 1,69 m, 67 kg., I. I.S.E.

Mihăilescu Petre II, 24 de ani, 1,69 m, 62 kg., școala de maștri.

Știrioaga Constantin, 25 de ani, 1,75 m, 70 kg., școala de maștri.

Oblemenco Ion, 21 de ani, 1,83 m, 78 kg., elev.

Circiumărescu Ion, 23 de ani, 1,66 m, 69 kg., profesor.

Plugaru Constantin, 24 de ani, 1,72 m, 68 kg., lăcătuș.

...Cu acest lot și cu emoțiile nestinse ale anilor trecuți, tandemul Robert Cosmoc — Gheorghe Nuțescu a pornit la drum. Avea de partea sa «anonimatul» băieților, elanul lui «n-avem ce pierde» și formidabilul cor... napolitan al tribunelor bătrînului stadion al Tineretului.

UNIVERSITATEA CRAIOVA — REGINĂ A BALULUI

Startul e slab. 1—4 cu Dinamo, la București. Îngrijorarea crește după etapa a II-a: abia 3—2 cu Jiul. Și totuși, lumina vine de la Arad: 1—1 cu U.T.A. Urmează tradiționalul 1—0 cu Rapid, acasă. Apoi vine senzaționalul 2—0 cu Politehnica, la Timișoara. Craiova jubilează. Registrul crește: 1—0 cu Universitatea la Cluj. Cu cine? Cu «piticul» Niță, despre care un mucalit spunea că are un metru și un pic. Cu Deselnicu, căruia un alt mucalit îi recomanda, tot atunci, popicele sau turismul. Cu Mihăilescu I, cu II, fără Mincă, fără Papuc ecel marea.

Gluma se îngroașă mereu (pentru «cei mari» ai campionatului). 1—0 cu CSMS, 3—2 cu Steagul roșu. Oltenii atacă. Atacă și la Pitești. Pierd

1. Cosmoc (în stînga), către Nuțescu: «Dragă Gică, ne așteaptă o iarnă grea. În prima etapă a returului jucăm cu Dinamo. Faptul că pe acest teren n-am pierdut decît un punct în decurs de un an, e o premiză, dar nu și o garanție».

2. Patru studenți (Marian Popescu, Ivan, Adrian Popescu și Bitlan) — în curtea interioară a Institutului Agronomic.

3. Oblemenco (în stînga) și Strimbeanu își citesc notele după meciul cu Progresul în «Sportul» din 30.XI.1966, care conferă Craiovei titlu de lider pe patru coloane.

4. Pe șantierul noului stadion, în mijlocul plăcilor de beton, decanul de vîrstă Marin Marcel îi invidiază pe Niță și pe Adrian Popescu, care, împreună, au doar cu 3 ani mai mult decît el...

5. Inginerul agronom Deliu (în dreapta) îl ascultă pe studentul Bitlan pe tema «Brazdele noului nostru stadion». Mihăilescu I (stînga) ascultă cu atenție. Cei trei se află în zona fundușului stînga. Toți trei ar putea fi candidați la acest post în returul care vine.

OLTENII ÎN FRUNTE!

greu cu 1—2, la un pas de joc egal, în epoca piteșteană a lui 5—1 cu Toulouse. Dar, la București, în jocul Steaua, e din nou 1—4! Lipsa lui Mincă și Papuc se simte tot mai mult. Oltenii se întorc acasă, simt din nou gazonul «Tineretului» sub picioare și... 1—0 cu Petrolul, echipa campionă. Deplasarea la Constanța e, însă, dezolantă pentru noul lider. Din nou 1—4. Al treilea 1—4. Jocul deschis, fără acoperire, e sancționat, dar proba de curaj a oltenilor place publicului. În sfârșit, la Craiova, în ultima etapă, Universitatea cea tină învinge Progresul și recâștigă titlul de lider.

«Acțiunile» oltene cresc în toată țara. La Bocșa-Banat, în cadrul unei reuniuni tovarășești, un grup de suporteri are fantezia de a cumpăra ilustrate pentru a alege ca «regină a balului» pe Universitatea Craiova. Gluma e aplaudată, dar, pînă la urmă, suporterii renunță, pentru a redveni cavaleri față de frumoasele serii. În schimb, ilustratele iau drumul Craiovei. Suporterii își felicită pe această cale echipa preferată...

MINCĂ ȘTIE SĂ LE SPUNĂ...

Vestiar craiovean. După antrenament. Sîntem toți. Jucători, «tandemul», fotoreporterul și subsemnatul. Nu știu cum să încep. În vestiar e o oarecare încordare. Oltenii nu sînt obișnuiți cu titlul de lider. Mă decid să încep cu întrebarea «gordiană»:

— Dar cu golaverajul negativ cum rămîne?

Cosmoc contraatacă fulgerător:

— E un gest de amabilitate al echipei noastre față de reporterii amatori de curiozități...

Vestiarul izbucnește în ris. Mimez înfrîngerea. În fond mi-am atins scopul: Universitatea Craiova a ieșit din corsetul titlului de lider.

Compun o a doua întrebare. Îi rog pe jucători să-mi explice printr-un singur cuvînt cum au cîștigat titlul de lider. Oltenii știu să comprime. Răspunsurile curg: perseverență (Adrian Popescu), voință (Circiumărescu), muncă (M. Marcel, Stănescu, Marian Popescu), seriozitate (Oblemenco), dăruire (Bitlan), tinerete (Deliu, cu specificația că tineretea se referă în primul rînd la... Marin Marcel).

Ceialți se abțin. (Dificultatea de a comprima). După o tăcere de citeva secunde se aude vocea lui Mincă. «Șansa! Toți rid. Cer explicații. Și Mincă mi le dă imediat: «Dacă nu-i prindeam pe U.T.A. și pe clujeni dezveliți, nu mai veneai dumneata pe la Craiova»...

În vestiar e relaxare totală. A început șueta. Încep glumele. Oltenii, mindri, susțin că rapidistul Oblemenco a fost reconsiderat. În sfârșit, la Craiova. Cu această ocazie află și clasamentul golgeterilor olteni: 1. Oblemenco, 5. 2. Sfirlogea, 4. 3—4—5. Mihăilescu II, Circiumărescu, Ivan, cite 2; 6—7—8. Niță, Plugaru și Alecu (Steagul roșu — autogol) — 1.

Devenim mai gravi...

Sub conducerea lui Cosmoc și Nușescu, Universitatea Craiova începe să-și constituie o formație. Deși în acest tur au fost folosiți 20 din cei 21 de componenți ai lotului, 8 jucători au între 11 și 13 jocuri susținute: Ivan-Sfirlogea-Circiumărescu (toate 13); Strimbeanu (12); Marin Marcel, Bitlan, Deliu, Mihăilescu I (11). Niță are, și el, 9. Mai tinerii sînt rulați cu atenție, pentru a nu fi dați peste cap. Se așteaptă mult de la Marian Popescu în returul care se apropie.

Și pentru că am devenit gravi, trecem la sistem, la așezări. Robert Cosmoc recunoaște că «cei trei 1—4» din tur se datorează unui 4—2—4 rigid. Își amintește că la Timișoara și la Cluj a cîștigat jucînd cu mîturător în fața celor 4 de pe fund. Promite că în primăvară legea tactică a echipei să fie suplețea.

...Arunc o ultimă întrebare: «Cite puncte faceți în retur?» Răspunsurile vin mai greu: Bitlan, Stănescu, Oblemenco, Adrian Popescu, Ivan — 15. Deliu, Gavrilă, Marian Popescu — 14. Deselnicu — 16. Cel mai pesimist pare a fi «bătrînul» Marin Marcel — 13; cel mai optimist, Circiumărescu — 19.

Mincă tace din nou. Îl rog să nu se abțină. Îmi răspunde cu vocea sa egală, fără a-și lua privirea de la cramioanele pe care le pilește.

— Paisprezece cu plus.

— Mai precis Mincă.

— Păi, eu cred că e precis. 14, că avem 7 jocuri acasă, plus ce-o mai cădea...

Vestiarul ride. (Mincă știe să le spună). Singurul încruntat e Gică Nușescu. Trage concluzii: «Toți cei care au declarat 14 sau mai puțin, nu vor juca, deci în deplasare.» «Și Mincă?» «Mincă va juca pentru că a spus 14, plus ce-o mai cădea». Iar acest «ce-o mai cădea» înseamnă foarte mult...

Și iar se face liniște. Ne uităm la ceas. O vorbă spune că ori de cite ori se face liniște e eși 20» sau «fără 20».

Ceasul lui Mincă arată 14.04... Deci, 14 + 4...

Toși, în cor: «Cu 18 puncte sîntem campioni de-a binelea».

VOINESCU ȘI OLTENII

În tren mă gîndesc la o vorbă a lui Voinescu. Spusă tot în tren, spre Iași: «Îmi place Craiova. Știe să se bată. După mine, Universitatea Craiova e singura echipă cu elan studențesc. Așa cum era «U» acum 10 ani sau «Polia» acum 15... Totul e o chestiune de tinerete și sufletească...»

6. Mincă își pilește cramioanele. Reintrarea lui e așteptată de toată lumea. (Chiar și de Bitlan).

7. Antrenamentul s-a terminat. Mîine e joc amical la Corabia. Ivan — unul dintre cei mai buni jucători ai turului — își pregătește valiza ca și înaintea jocului cu naționala Bulgariei.

8. O profesoară și un viitor inginer: soții Bitlan. Pentru Felicia Bitlan, victoriile cele mai dramatice sînt împotriva Rapidului. (Felicia joacă în echipa de handbal a Rapidului).

9. Să recunoaștem că toți cei patru membri ai familiei Deliu au o evidentă dezinvoltură în fața obiectivului.

10-11-12. Un «trio» de 56 de ani. Marian Popescu (tehnic), Niță (fantezia) și Adrian Popescu (vigoarea). Cei doi «Popești» au lăsat multe regrete în Giulești copilăriei...

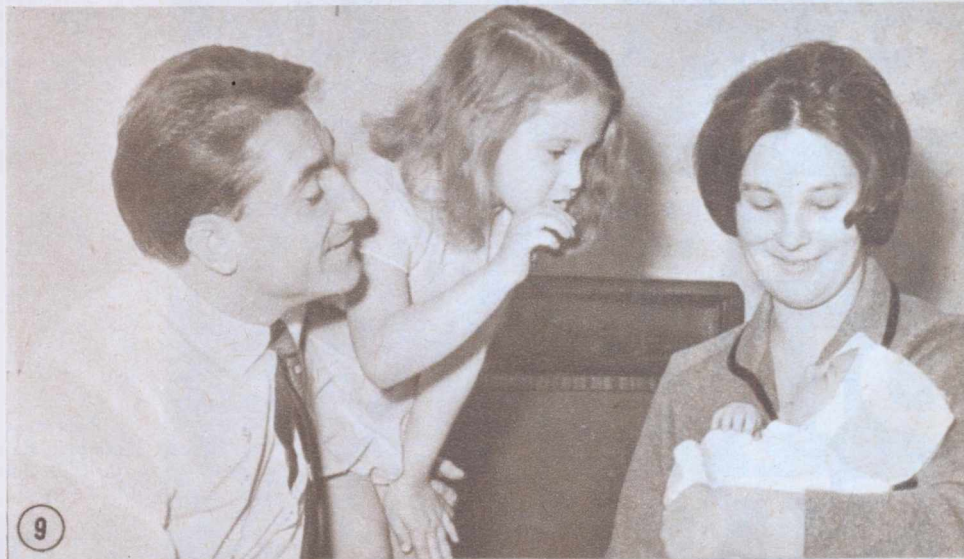
6

7

8

9

10

11

12

SPORTIVII Reșiței - a cu conștiințizitate în vederea realizării obiectivelor de performanță stabilite pentru anul în curs

ARENA DE POPICE C. S. M. REȘIȚA

Simbata 9 aprilie, orele 16,30 **FEMININ** — Duminică 10 aprilie, orele 8 **MASCULIN**

ÎNTILNIRI INTERNAȚIONALE DE POPICE BUDAPESTA-BUCUREȘTI

Duminică 10 aprilie 1966 orele 9 **SALA DE LUPTE C.S.M.R.**

LUPTE GRECO-ROMANE

Campionat republican pe echipe categ. „A”

STEAGUL ROȘU BRAȘOV — RAPID BUCUREȘTI — C. S. M. REȘIȚA

STADIONUL VALEA DOMANULUI

Duminică 10 aprilie

Orele 9,45 **HANDBAL** în 7 categ. „A” Orele 9,45

ȘTIINȚA — C. S. M.

Petroșeni Reșița

Orele 11 **FOTBAL** categ. „B” Orele 11

INDUSTRIA SÎRMEI — C. S. M.

Cimpia Turzii Reșița

Orele 12,45 **FOTBAL** juniori Orele 12,45

ELECTROMOTOR Timișoara — **C. S. M.** Reșița

DECERȚI ONORIFICE

UN AFIȘ ȘI... FILE DIN ISTORIA SPORTIVĂ A REȘIȚEI

Avem în față o colecție. Aparține Clubului sportiv muncitoresc din Reșița. Între două scoarțe groase, de dimensiunile unei foi de gazetă, au fost strinse în decursul ultimilor ani sute de documente. Sînt afișe. Unele mai mari, altele mai mici, toate însă tipărite îngrijit, în culori vii, cu litere variate. Subiectul lor? Bineînțeles, sportiv. Oglindă fidelă a tuturor competițiilor săptămînale mai importante în orașul Reșița. Și cite au mai fost!...

Ne oprim asupra unuia dintre afișe, la întîmplare. Este datat — 9 și 10 aprilie 1966. Perioadă calendaristică mai puțin propice unei activități sportive intense, și totuși... Citim: **arena de popice a C.S.M. Reșița — întîlnire internațională Budapesta-București, masculin și feminin; sala de lupte a C.S.M.R. — lupte greco-romane, contînd pentru campionatul republican, cat. A; stadionul Valea Domanului — handbal în 7 cat. A; fotbal cat. B; fotbal juniori.**

De fapt, bogăția și varietatea manifestărilor sportive care au loc săptămînal la Reșița nu ne surprind. Sportivii «Cetății de foc» au îndrăgit nu una, ci, deopotrivă, aproape toate ramurile sportive. Și lucrul acesta nu-i întîmplător, pentru că la Reșița sportul are o frumoasă tradiție, iar actuala generație de sportivi este o demn urmașă a unor străbuni care au avut meritul de a se fi numărat printre vrednicii pionieri ai sportului românesc. Dar, să răsfoim împreună cîteva pagini din...

INTERESANTUL ISTORIC SPORTIV AL REȘIȚEI

Mulți susțin că sportul, practicat sub diferite forme, a fost cunoscut

pe aceste meleaguri cu mult înainte de secolul XIX. Posibil. Despre Reșița, ca centru industrial, se vorbește începînd cu anul 1771 și nu este exclus ca primii muncitori să se fi întrecuț, în timpul lor liber, de pildă, la trîntă, sportul nostru străvechi. Un document care să ateste însă un asemenea fapt nu există. Există, în schimb, documente care confirmă că în anul 1849 a fost construit la Reșița un poligon de tir. Pe acesta, în anul 1855, s-a organizat un concurs între trăgătorii din Timișoara, Orșova, Caransebes, Oravița și, bineînțeles, Reșița. Concursul a fost cîștigat de către trăgătorii din Oravița, cu o diferență minimă față de reșițeni. La acest prim concurs mai important a luat parte și Ion Schuster, străbunicul actualului antrenor reșițean de natație, Ion Schuster. Și pentru că am amintit de străbunic, nu-l putem omite nici pe bunic, pe nume tot Ion Schuster, care, în anul 1896, a fost «eroul» Reșiței la o competiție internațională disputată la Hamburg. După cum reiese dintr-o cronică a vremii, la concursul de tir de la Hamburg au luat parte peste 3 600 (!) de trăgători din întreaga lume, iar la proba «în picioare», la care a participat Schuster, s-au prezentat la start aproximativ 1 000 de concurenți. Întrecerile au durat o săptămînă, iar la sfîrșitul ei, reprezentantul Reșiței a fost declarat învingător. Și acum, încă un amănunt. Ultimul descendent al Schusterilor reprezintă prima generație pe care nu o pasionează tirul. Tatăl actualului antrenor (pur-tînd același nume, Ion Schuster) a fost la rîndul lui trăgător.

Un alt document care ne vorbește despre trecutul sportului reșițean este un proces-verbal de constituire a pri-

Antrenament la mînuși. Ilustrația datează din anul 1927 și a fost realizată cu prilejul aniversării unui an de la înființarea secției reșițene de box.

Reșițeanul Iuliu Bereț, campion de pentatlon al țării în anul 1923.

Vasile Iovin, primul campion al României dat de școala reșițeană de box (categoria ușoară, anul 1928).

mei asociații sportive de gimnastică din localitate. Procesul-verbal a fost întocmit în anul 1876 și este semnat, printre alții, de cei trei frați Kern (Iacob — președintele asociației, Matei — conducătorul tehnic și Guido — instructor) care, pe parcursul câtorva decenii, au fost principalii animatori ai acestei frumoase ramuri de sport. În anul 1886, când s-au serbat 10 ani de la înființarea asociației, membrii ei, în număr de 133, s-au fotografiat. Un tablou cu toți cei 133 de gimnaști și conducători ai asociației, având pe el înscris anul 1886, se păstrează și astăzi la sediul Clubului sportiv muncitoresc Reșița.

Din anul 1922, gimnastica reșițeană cunoaște un și mai puternic avânt datorită reorganizării ei, pe principii moderne, de către doi inimoși sportivi: Arcadie Ciocan și Carol Cracovschi. Ciocan, care devenise între timp un bun tehnician al acestei ramuri de sport, reușește să «scoată» din rîndurile secției o suită întreagă de campioni naționali, dintre care cei mai cunoscuți sînt Francisc Draghici, Andrei Kerekeș și Alexandru Dan. Tot Arcadie Ciocan are meritul de a fi primul antrenor român care a pregătit o echipă feminină de gimnastică, campioană națională în anul 1934.

La Reșița, printre sporturile cu o frumoasă tradiție se numără și fotbalul. Primele jocuri oficiale de care își amintesc localnicii au avut loc în anul 1911, cînd funcționa la Reșița — R.A.C. — ul, un club cu o puternică secție de fotbal. «Clubul athletic Reșița» a fost dizolvat în anul 1919, lăsînd locul altor două cluburi: «Clubul sportiv Reșița» și «Secția sportivă Internațională», al căror act de naștere a fost semnat în anul 1922. Secția sportivă «Inter-

națională», desființată în anul 1924 pentru vederile ei progresiste, își continuă activitatea o perioadă de timp sub denumirea de «Societatea sportivă muncitorească», apoi sub aceea de S.S. Locomotiva, A.S. Energia, A.S. Metalul și, în sfîrșit, sub titulatura de «Clubul sportiv muncitoresc Reșița», denumire pe care o păstrează și astăzi.

Așadar, C.S.M. Reșița va serba în octombrie anul viitor **45 de ani de la înființare**, ani de continue frămîntări, dar și de succese dintre cele mai remarcabile.

Și, pentru că am amintit de fotbal, trebuie spus că în sezonul 1930—1931 echipa de fotbal a Reșiței a fost chiar campioană națională. În sezonul următor, aceeași echipă e din nou finalistă, însă în meciul cu «Venusul» a părăsit terenul învinsă. Un nou mare succes îl obțin reșițenii la fotbal, în anul 1954, cînd, echipa lor cîștigă «Cupa României», întrecînd în finala de pe stadionul Republicii, pe Dinamo București, cu scorul de 2—0.

Reșița a dat țării mulți sportivi de vază. Astfel, îi putem nota pe fotbaliștii internaționali Deșu, Kilianovici, Rech, Szilagy și Czako, apoi pe Opeltz, Conradt, Bocianu, Scinteie, Ivansuc, Manolache, Sfirlogea, Răcelescu ș.a. La box a avut reprezentanți de seamă în persoana lui Petre Pop, a lui Romulus Indru, Vasile Secoșan, Gheorghe Fiat, Lazăr Borduz, Puiu Nicolae, Constantin Ciucă, Constantin Buzuliuc și lista este departe de a se încheia. La lupte s-au impus în postura de campioni Lovas, Coțur, Cuc, Firona, Horvath, Schulț, Bolocan, Petru Popescu, Turturea ș.a. Alionescu, de asemenea, și-a însușit școala luptelor tot la Reșița. Exemple de sportivi

frunțași, elevi ai neobosiților antrenori reșițeni, putem da și de la gimnastică, handbal, popice, tenis de masă, natație, schi etc. etc.

Explicația tuturor acestor succese rezidă, după părerea noastră, în faptul că la Reșița nu există sporturi privilegiate. Absolut toate ramurile de sport se bucură deopotrivă de atenție. Cea mai bună dovadă în susținerea acestei afirmații o constituie faptul că luptătorii au o sală de antrenament proprie și tot astfel și gimnaștii și boxerii și halterofili; înotătorii au un bazin acoperit, iar de curînd, condiții optime de antrenament și întreceri, în timpul sezonului rece, li s-au asigurat și handbaliștilor, voleibaliștilor și baschetbaliștilor, prin darea în folosință a unei splendide săli, cu dimensiunile de 48/26 m. Sala are 900 de locuri în tribune. La Reșița mai există două arene de popice, cu cîte două piste, două terenuri de fotbal, o pistă de atletism, un teren pentru handbal, cu tribune, iar în curs de amenajare se află un complex sportiv cu patru terenuri simple: de volei, de handbal, de baschet și de tenis de ping-pong.

Datorită condițiilor materiale bune, pe care le-am arătat, și ținînd seama de marea dragoste a reșițenilor pentru sport, sîntem convinși că istoria sportivă a «Cetății de foc» se va îmbogăți continuu cu noi și noi nume de campioni și recordmani republicani, cu fapte și isprăvi sportive demne de importanța mereu crescîndă pe care o capătă acest mare centru industrial al țării.

G. ȘTEFĂNESCU

PETRE POP

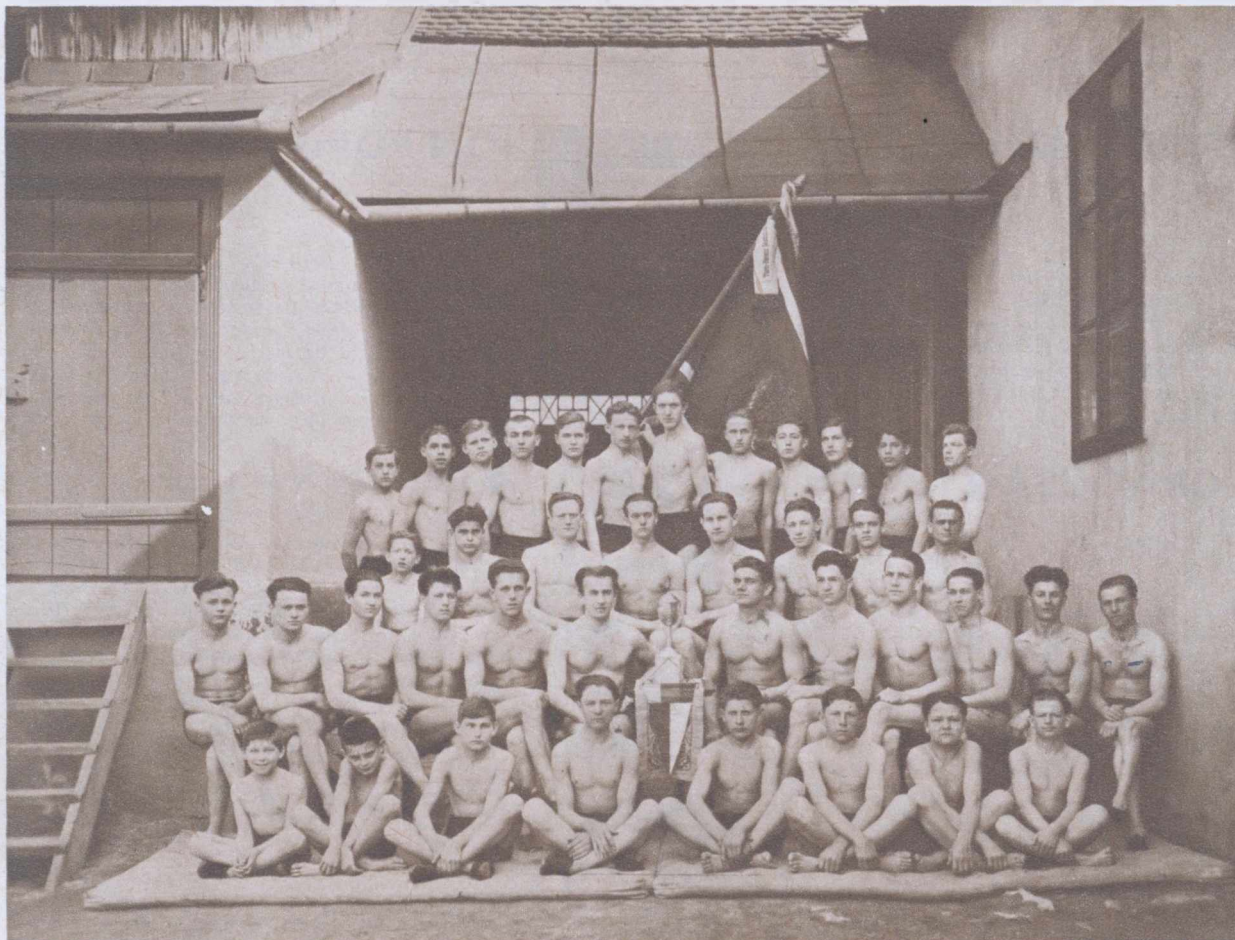
„Meritul sportiv“ clasa a III-a

Printre merituozii sportivi, antrenori și profesori de educație fizică, distincții recente cu ordinul «Meritul sportiv» se numără și neobositul antrenor de box, reșițeanul Petre Pop. Multora, acest nume le este bine cunoscut. Cei mai tineri l-au aflat din biografiile sportive ale campionilor noștri Gheorghe Fiat, Constantin Ciucă, Constantin Buzuliuc și alții, al căror prim antrenor a fost Pop. Cei mai virșnici recunosc, însă, în acest nume pe fostul campion de box al României la toate categoriile, pe vrednicul sportiv care a înclinat steagul doar în patru din cele peste 200 de întîlniri pe care le-a susținut în afara granițelor țării.

La cei 52 de ani ai săi, Petre Pop este un exemplu în munca profesională, îndeplinind cu mult succes funcția de controlor tehnic, în cadrul Combinatului siderurgic Reșița. Dar, totodată, Petre Pop este și profesor de educație fizică la Școala profesională a Combinatului metalurgic Reșița. De aici, profesorul de educație fizică își recrutează elevii pentru secția de box a Clubului sportiv muncitoresc, unde controlorul tehnic de la Combinat poate fi întîlnit în calitate sa de antrenor.

L-am întreb pe Petre Pop cum reușește să facă față tuturor atribuțiilor pe care le are. Răspunsul lui a fost cît se poate de simplu. «Mi-a plăcut boxul dar, în aceeași măsură și munca în mijlocul laminorștilor, din rîndurile cărora m-am ridicat. O activitate fără alta nu o pot concepe. În privința funcției mele de profesor de educație fizică, la aceasta țin iarăși mult. Intrucît, la școală, lucrînd cu zeci și zeci de tineri, am posibilitatea să apreciez și să aleg pentru secția de box pe cei mai buni și mai dotați sportivi.

La cele arătate mai sus, comentariile sînt de prisos. Cîinste controlorului tehnic, profesorului și antrenorului de box **PETRE POP!**

Componenții secției de gimnastică a Reșiței, fotografiați în anul 1928. În mijloc, Arcadie Ciocan și Carol Cracovschi. Pe fundal, steagul asociației, arborat pentru prima oară în anul 1876

FĂURITORII DIN UMBRĂ AI VICTORIILOR

În acest număr de sfîrșit de an, dedicăm pagina de față vrednicilor noștri antrenori. Celor mai valoroși pedagogi care, prin munca lor, de cele mai multe ori dusă în anonimat, au contribuit în bună măsură la dobîndirea succeselor sportivilor noștri, la consolidarea prestigiului sportiv al țării noastre. Selecția celor mai buni 10 antrenori ai anului a fost pe cît de dificilă, pe atît de revelatoare în ceea ce privește numărul din ce în ce mai mare al activiștilor cu merite deosebite în mișcarea noastră sportivă. Alegerea acestor 10 antrenori, am făcut-o cu simțămîntul de a onora așa cum se cuvine munca neobosită a tuturor antrenorilor noștri, cei 10 aleși fiind în fapt reprezentanții marii mase de activiști sportivi, cărora le urăm multe și valoroase succese și pe viitor și totodată tradiționalul LA MULȚI ANI!

ALEXANDRU ANDREI

43 de ani, maestru al sportului, fost campion republican în anul 1954, după care, abandonînd calitatea de jucător activ, devine antrenorul echipei de popice a clubului Voința. Detașat ca antrenor al echipei reprezentative feminine de popice pentru Campionatul mondial ediția 1966, Alexandru Andrei reușește să aducă țării titlul suprem.

PETRE CIȘMIGIU

51 de ani, inginer, fost campion republican la armă liberă, maestru al sportului, este antrenorul lotului republican de tir din anul 1949. În anii dedicați pregătirii tinerilor noștri sportivi, doi dintre elevii săi au cucerit titluri de campioni mondiali, iar unul — titlul de campion olimpic. Virgil Atanasiu, unul din elevii săi, care a adus țării în acest an titlul de campion mondial la pistol viteză, este și deținătorul recordului mondial al probei respective.

ION CORNEANU

38 de ani, profesor de educație fizică, antrenor emerit, maestru al sportului, este în prezent antrenor federal la lupte. Dintre elevii săi, Nicolae Martinescu a cucerit anul acesta titlul de campion european la categoria 97 kg, iar Florea Ciorcilă — locul II la categoria 78 kg, la campionatele mondiale de la Toledo.

REMUS DRĂGUȘAN

33 de ani, profesor de educație fizică, fost atlet fruntaș și jucător de rugbi în categoria A. Din anul 1960 este antrenor de natație la clubul Dinamo și, în această calitate, a pregătit cu competență o serie de tineri, din rîndurile cărora s-a detașat Cristina Balaban, care în acest an a adus țării prima medalie (bronz) la campionatele europene.

RADU HUȚAN

39 de ani, antrenor emerit, decorat cu ordinul «Meritul sportiv» clasa a II-a. Calitățile și competența sa de excelent pedagog sînt recomandate și de cele 13 titluri de maeștri emeriți ai sportului atribuite elevilor săi. Anul acesta, la campionatele mondiale de la Grünau, caiaciștii și canoiiștii conduși de Radu Huțan au adus țării alte 5 medalii de aur.

ION KUNST - GHERMĂNESCU

41 de ani, conferențiar la I.C.F., maestru al sportului, antrenor emerit. A fost jucător, iar în prezent este antrenor (de peste 10 ani) al echipei de handbal a clubului Steaua. Fiind deosebit de apreciat și peste hotare, Ion Kunst-Ghermănescu a fost ales membru al comisiei tehnice de pe lîngă Federația Internațională de Handbal. El este antrenorul principal al echipei naționale de handbal — campionă mondială — în rîndurile căreia, din echipa sa de club, are 7 elevi.

SEBASTIAN MIHĂILESCU

39 de ani, maestru al sportului. Din anul 1949 este nedespărțit de echipa de volei a clubului Dinamo, pe care a reprezentat-o ca jucător, iar din 1960 — ca antrenor. Dintre frumoasele rezultate obținute, împreună cu echipa sa, menționăm victoriile din acest an în «Cupa campionilor europeni» și la Dinamoviada de la Berlin, precum și un valoros loc II — cu echipa națională la campionatul mondial de la Praga.

ION POPA

48 de ani, antrenor al lotului reprezentativ de box, campion al României (la amatori și profesioniști) între anii 1939—1948. De aproape 20 de ani, Ion Popa se preocupă de instruirea tinerilor boxeri. Anul acesta, sportivii pregătiți de el au terminat învingători în 7 din cele 8 întîlniri internaționale bilaterale la care s-au prezentat.

ȘTEFAN VASILE

47 de ani. Debutul ca antrenor de fotbal l-a făcut în anul 1951, iar după 8 ani (1959) a devenit antrenor al clubului Dinamo Pitești. Cu această echipă a urcat treaptă cu treaptă pînă în prima categorie a țării, unde, formația piteșteană a reușit în sezonul 1965—1966 să ocupe în clasamentul campionatului un merituos loc 4. Pe lîngă acest rezultat onorabil, fotbalistii antrenați de Ștefan Vasile și-au înscris în palmaresul lor și 11 victorii internaționale, ajungînd în turul trei al «Cupei orașelor țiguri».

OPREA VLASE

39 de ani, maestru al sportului, profesor de educație fizică, antrenor emerit. Oprea Vlase antrenează de peste 10 ani echipa de handbal a clubului Dinamo, timp în care, împreună cu formația pe care o pregătește, a adus colorilor clubului din Șoseaua Ștefan cel Mare — 7 titluri de echipă campioană republicană. În lotul republican de handbal, Oprea Vlase are 7 elevi.

RUGBIȘTI BULGARI LA SĂCELE

În cadrul turneului pe care echipa bulgară de rugbi F.K. Postenski Sofia l-a întreprins în țara noastră, la Săcele, lângă Brașov, în fața a peste 2000 de spectatori, a avut loc meciul dintre formația amintită și Precizia Săcele. După o partidă foarte frumoasă, rugbiștii săceleleni au învins cu 29-8 (18-3).

În fotografie — centrul Cordoș II, pe post de aripă, a primit balonul și azează nestingherit spre terenul de șintă, deschizând scorul.

VICTOR SECĂREANU
Brașov -

Profil: VALERIU SABĂU

Viteză debordantă, decizie în acțiuni, bună gândire tactică — iată numai câteva din calitățile unui rugbist în plină afirmare: VALERIU SABĂU de la Știința Petroșeni.

S-a născut la 4 aprilie 1938 și a început să joace rugbi în anul 1954 la Petrolul Ploiești. Mai apoi a fost echipier la Olimpia Brașov, Ruimentul Birlad și, actualmente, la Știința Petroșeni, echipă care, se pare, i-a oferit cele mai mari satisfacții. Student în anul III la Institutul de Mine din Petroșeni, rugbistul Valeriu Sabău bate astăzi din ce în ce mai insistent la porțile echipei naționale.

AUREL DULA
— Petroșeni —

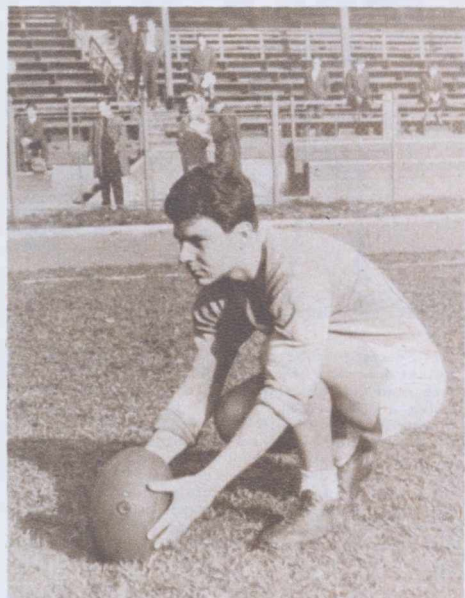
MINUTUL 91...

Echipa de fotbal de categoria C, Olimpia Oradea, de pe lângă fabrica de încălziminte «Solidaritatea», este campioană de toamnă. Poziția fruntașă în clasament a cucerit-o încă de la prima etapă a turului și nu a mai cedat-o. În fotografia alăturată vă prezentăm o fază dintr-un meci important, susținut de orădeni acasă, în compania formației Sătmăreana. Golul victorios al gazdelor a fost înscris abia în minutul... 91. De ce în minutul 91? Pentru că arbitrul întâlnirii, Gheorghe Vereș (Cluj), care a condus exemplar acest meci greu, a prelungit partida cu două minute din cauza jucătorilor de la Sătmăreana care au ... tras de timp.

În imagine, portarul Constantinidis (Sătmăreana), culege balonul de pe capul lui Petrică (Olimpia) urmărit cu îngrijorare de colegul său de echipă Szekes (3).

ILIE GHÎȘA
- Oradea -

Foto: STEFAN VILIDAR

FOTOCRITICĂ

Asa mi!

Faza de fotbal pe care o vedeți în fotografia alăturată a fost surprinsă cu prilejul meciului dintre echipele din categoria C, Tehnometal București și Stuful Tulcea. Portarul oaspeților, Stroe, culege curajos balonul din fața celor doi jucători bucureșteni. Unul, Mehedinteanu, a sărit corect la minge; celălalt (parcă de rușine și-a ascuns capul) a sărit, incorect, cu capul în spatele portarului, comițând un fault grosolan. «Acesta nu e fotbal» — par a spune ceilalți jucători care privesc faza. Și au dreptate...

NICOLAE TOKACEK
- București -

POȘTA REDACȚIEI

AURELIA DOGARU — Timișoara. 1) La jocurile Olimpice din antichitate femeile nu erau admise la întreceri. Nici la J.O. moderne femeile nu au participat la absolut toate edițiile. Prima prezență feminină a fost înregistrată la J.O. de la Paris (1900), iar cea dintâi medalie olimpică a fost sportiva engleză C. Cooper, câștigătoare probei de simplu femei la tenis. 2) Aruncătoarea de disc Olimpia Cataramă s-a născut la Cimpulung Muscel, la 25 octombrie 1940, iar campioana olimpică la aruncarea suliței, Mihaela Penes, s-a născut în București la 22 iulie 1947.

BUCURA REVEȘ — Rupea. 1) Numele întreg al portarului echipei Rapid București este Necula Răducanu. S-a născut în comuna Vlădeni din raionul Fetești, la 10 mai 1946. Înainte de a fi fost legitimat la Rapid (14 VIII 1965) a jucat mai întâi la Victoria București și apoi la Flacăra Roșie București. 2) Bineînțeles, fotbalistului portughez Simoes îi puteți scrie pe adresa clubului său, Benfica din Lisabona. 3) Ioan Moser a fost accidentat, dar, de curind, și-a reluat antrenamentele pregătindu-se pentru campionatul mondial de handbal care va avea loc anul viitor, în luna ianuarie, în Suedia. 4) În paginile noastre de fotbal vom prezenta și echipa C.S.M. Reșița, pe care o simpatizați atât de mult.

VASILE DOBRE — Galați. Din statistica dumneavoastră fotbalistică vă lipsesc rezultatele întâlnirilor dintre echipele Steaua și Dinamo în perioada anilor 1950—1960. Iată-le: 1950, 2-2 și 0-1; 1951, 2-1 și 2-6; 1952, 1-1 și 0-1; 1953, 1-2 și 1-3; 1954, 0-0 și 2-2; 1955, 0-0 și 1-2; 1956, 4-0 și 4-3; 1957-58, 2-0 și 2-3; 1958-59, 0-2 și 1-0; 1959-60, 1-2 și 3-3; 1960-61, 3-2 și 3-2.

MARIN GHEORGHIȘ — Craiova. 1) Cupa campionilor europeni la fotbal este una dintre cele mai importante competiții europene de acest fel. Ea a fost inițiată de către ziarul francez de sport «L'Equipe», prima ediție având loc în anul 1955. Cea dintâi participare românească la această competiție: Dinamo București (1956-57). 2) Petrolul Ploiești a jucat pentru prima dată în C.C.E. în ediția din 1958-59. Formația petroliștilor a fost eliminată atunci, în primul tur, după trei meciuri, de către Wismut Karl Marx Stadt: 2-4 la Aue, 2-0 la Ploiești și 0-4 la Kiev. A doua participare, chiar în ediția următoare. După un rezultat excelent (0-0) obținut în compania echipei Wiener S.K. în deplasare, la Viena, ploieștenii au ratat calificarea pe teren propriu cedând cu 1-2. Rezultatele cu F.C. Liverpool, din ediția actuală, vi le reamintim: 0-2 la Liverpool, 3-1 la Ploiești și 0-2 la Bruxelles.

NICOLAE ȘERBAN — Piatra Neamț. La ultima ediție a campionatelor mondiale masculine de handbal, disputată în 1964 la Praga, reprezentativa noastră și-a păstrat titlul de campioană mondială obținând următoarele rezultate: 16-14 cu U.R.S.S., 18-10 cu Norvegia, 36-12 cu Japonia, 25-15 cu Danemarca, 16-15 cu Cehoslovacia și 25-22 cu Suedia.

Să sperăm că și la «mondialele» din Suedia handbaliștii noștri vor avea un bilanț asemănător: sută la sută victorii.

SILVIU DOBRE — București. Cel mai mare scor înregistrat de-a lungul anilor în finalele tuturor edițiilor «Cupei României» la fotbal a fost realizat chiar de echipa dumneavoastră favorită, Rapid București: 1941-42 — 7-1 cu Universitatea Sibiu. Se pare, însă, că victoria aceea a fost cu ghinion. De atunci Rapidul nu a mai reușit să câștige Cupa nici măcar o singură dată. Și au trecut destui ani...

MIHAI POPOVICI — Timișoara. Vă înțelegem «of»-ul, dar deocamdată, la noi fotbalul — e sportul «reges». Așa că, trebuie să ne mulțumim cu mai puțin... Și acum, răspunsurile la întrebările dv. 1) Alexandru Penciu (fundașul echipei naționale și al echipei sal., Steaua) a debutat în rugbi ca echipier al fostei formații P.T.T. El are acum 34 de ani, este tehnician telefonist, are 1,72 m și 76 kg și a fost de 34 de ori internațional A. 2) Constantin Stănescu (Grivița Roșie), mijlocăș la grămadă, a debutat în echipa studenților Institutului de căi ferate, jucând apoi sub culorile P.T.T.-ului. El are acum 32 de ani, este inginer constructor, are 1,61 m și 65 kg. A fost de 22 ori internațional A. Cei mai înalți jucători din categoria A: Traian Mircea (Farul) și Radu Demian (Grivița Roșie) — 1,96 m și cei mai mici: Ghiță Radu (Steaua) — 1,60 m și Costel Stănescu — 1,61 m.

URME PE ZĂPADĂ

Trebuie să recunoașteți că fotografia din stînga (autor AUREL DULA din Petroșeni) poate sugera o... idee tuturor celor care n-au dat încă răspuns întrebării la modă în luna decembrie: «Unde faci revelionul?»

Urmele schiorilor duc, fără îndoială, la o cabană. Acolo puteți găsi și dumneavoastră un cadru minunat atât pentru sărbătorirea noului an cit și pentru schi și sănău...

AL DOILEA DEBUT!

Nu, nu este nici o greșală că această fotografie nu a apărut în revista «Cinema»! Călarețul din fotografie este un fost sportiv și încă unul dintre cei valoroși, cu câțiva ani în urmă. Probabil, l-ați recunoscut pe maestrul sportului **NICOLAE RĂSCĂNESCU**, multiplu campion și fost recordman național, campion balcanic, câștigător a nenumărate concursuri internaționale, care debutează pe ecrane în filmul «Dacii», ca militar în armata generalului Fuscus (Georges Marchal). Îi urăm același succes în acest debut, ca și pe pista de atletism, în proba de aruncare a ciocanului (primul aruncător român peste 60 m — record personal 62,64 m).

RUGĂCIUNE?

Nu. Pentru că în secunda în care cunoscuta înotătoare franceză **CRISTINE CARON** a fost fotografiată, preocupările ei spirituale erau minime. Este vorba aici doar despre marea concentrare dinaintea startului, momentul în care sportivul încearcă să-și domine nervii încordați la maximum. Privind fotografia, putem spune cu siguranță: «Kiki este perfect stăpînă pe nervii ei».

CHEF CU ... LAPTE

În noaptea revelionului, în familia handbalistului **VIRGIL HNAT**, se va servi și... lapte. Privind fotografia alăturată veți înțelege și motivul. Micuța **Anca**, fiica maestrului emerit al sportului, născută în luna florilor, a văzut abia în iarna aceasta prima zăpadă și nu cunoaște încă decât deliciale laptelui, leagănului și, după cum se poate vedea, ale cîntarului...

«SIMPLONUL» — fotoreporterul nostru **Paul Romoșan** poate fi socotit ca una dintre cele mai reușite fotografii sportive ale anului. Viteza cu care se deplasează schiorul, poate stîrni chiar și invidia... motocicliștilor.

CURIOZITĂȚI ȘI ACTUALITĂȚI DIN HOCHET

Un sport «în continuă mișcare» este hocheiul pe gheață, judecînd după instabilitatea regulilor sale. De la an la an, regulamentul se schimbă.

Și anul acesta, cu prilejul Congresului Federației internaționale, care a avut loc în Austria, congres pregătitor pentru campionatul mondial, s-au produs modificări în regulile de joc, unele din ele reprezentînd adevărate curiozități. Iată, de pildă, una din ele:

Dacă portarul titular este rănit în cursul partidei, nu i se va mai acorda acel răgaz de 10 minute pentru a-și reveni, ci el va fi înlocuit imediat cu portarul de rezervă (care figurează în această calitate pe foaia de arbitraj). Abia în cazul cînd și acest al doilea portar este, la rîndul său, rănit — se acordă 10 minute de întrerupere a jocului pentru ca echipa, rămasă fără portari, să-și pregătească și să-și echipeze un jucător de cîmp pentru a îndeplini rolul de portar. Și acum curiozitatea, care cuprinde în ea și o injustețe: dacă în urma rănirii ambilor portari, s-a procedat la echiparea unui jucător de cîmp, nici unul din cei doi portari scoși de pe gheață nu mai are dreptul să reia jocul, chiar dacă între timp, unul dintre ei sau chiar ambii și-au revenit și ar fi în stare să participe în continuare la joc.

Și aceasta, într-un joc unde regulile generale prevăd posibilitatea înlocuirii pentru toți jucătorii, oricînd și în orice situație a jocului!

Valeriu VORNICEANU

DE OBICEI, cu toții dorim să petrecem primele ore ale Noului An în mijlocul celor dragi. Vă puteți imagina de câtă pasiune pentru sport dau dovadă alergătorii participanți la celebrul cros din noaptea Anului Nou, care se desfășoară anual în Brazilia, la Sao Paulo. Este, dacă vreți, cel mai frumos cadou pe care atleții îl fac sportului. În fotografie, un moment din crosul... revelionului trecut, cursă câștigată de belgianul Gaston Roelants.

O FAMILIE TÎNĂRĂ

Încă un sportiv dinamovist a devenit... cap de familie. De data aceasta, cel care a spus cu hotărâre solemnul «DA», a fost fotbalistul Octavian Popescu.

Revista SPORT urează tinerilor căsătorii LA MULȚI ANI!

RĂVASE SPORTIVE DE ANUL NOU

Fotbaliștilor români

Anii care vin,
Să vină în stol
Acasă cu plin
Pe teren cu... gol.

„Tinărului veteran” fotbalist
Bindea

Ai luptat cît zece,
Fruntea sus — bătrîne —
Chiar cînd vremea trece
Gloria rămîne.

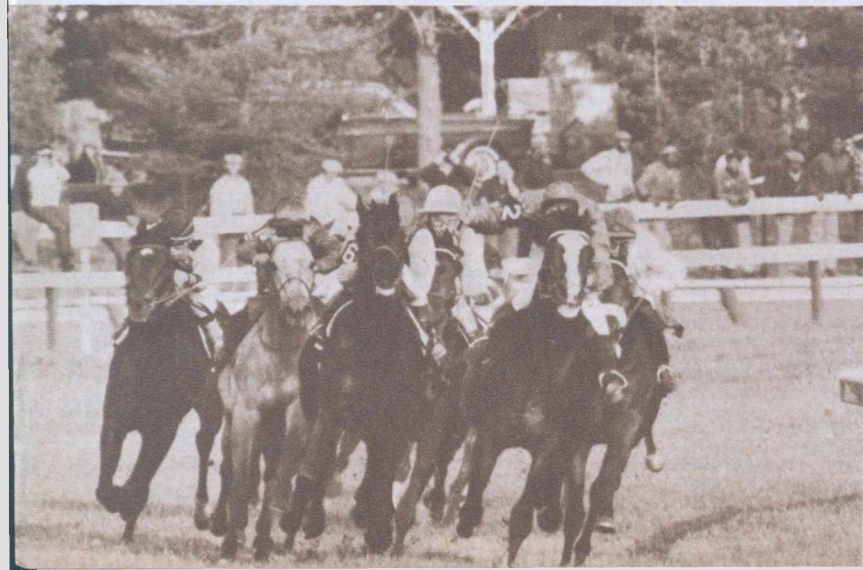
Fraților Nunweiller

Toți voinici ca niște brazii,
Și sportivi — precum se știe —
Nunweiller-ii-n fotbal — azi —
Au creat o dinastie.

Lui Pircălab

Renumite Pircălab,
În goluri să fii nabab,
Să parcurgi întreaga gamă,
Să te pună puștii-n ramă.

AURELIAN PĂUNESCU

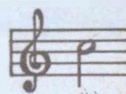

ÎN TURNANTĂ

«Pachetul» de cai și călăreți a ieșit din turnantă și se îndreaptă compact spre sosire. Jocheii au scos cravașele cu ajutorul cărora speră să se... desprindă. Cine a câștigat, pină la urmă, această cursă desfășurată pe hipodromul din Washington, interesează prea puțin. Noi v-am oferit această imagine pentru frumusețea luptei sportive, la care, după cum se poate vedea, pur-singii participă și ei cu foarte multă pasiune.

Rapsodie de iarnă

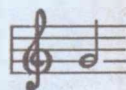
Stadionul singuratic
Stă în albul domino,
Ce de-o vreme, sistematic,
Iarna i-a făcut ca-

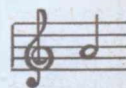
Șapte ciori pe bara porții,
De la do și pîn-la si,
Stau cernite-n fața sorții
Parcă l-ar compăti-

Pomii cîntă-o melodie
Jalnică în mi bemol
Și cuprinși de nostalgie,
Se apleacă grei spre...

În arena goală, vîntul,
Cel deprins a alerga,
Fără a-și cruța avîntul,
Cîntă singur... tra-la-

Plînge casa de bilete,
În tăcere, că deși
Figura printre... vedete
Publicul o pără-

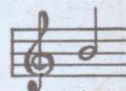
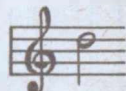

Tabla de marcaj adună
(Se cunoaște iute stofa)
Cîte luni să fie pînă
Se termină catastro-

Și, în timp ce-afară ninge,
Un copil stă între bare:
S-a visat prinzînd o minge,
Ca portar... cînd va fi ma-

VICTOR HILMU

PROFESOARA DE... RUGBI

Mariana Lucescu este singura profesoară de rugbi din țară sau poate chiar din... lume. Iat-o în mijlocul elevilor ei de la Școala sportivă nr. 2 — câștigătorii primului campionat de rugbi în 8. Menționăm că toți componenții echipei sînt elevi ai Școlii nr. 65 din comuna Pantelimon.

UN TEMERAR AL DRUMETIEI

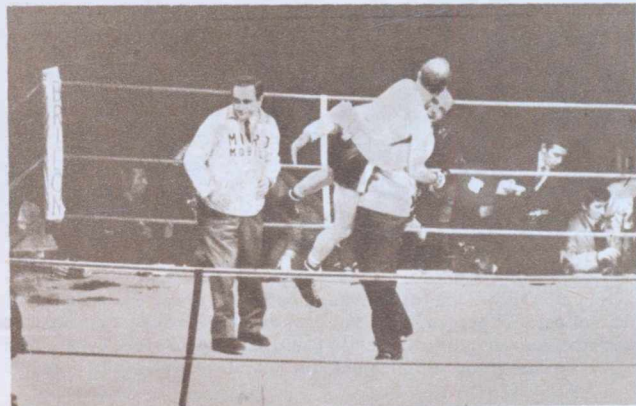

Iată, aşadar, că avem de-a face cu un autentic «globe-trotter» cu faimă la vremea sa, care, de fapt, nu făcea nimic altceva decât să urmeze pilda multor alți drumeți entuziaști și permanent dornici de a cunosc lumea și cunoaște lumea cu proprii ochi. Și acești destul de mulți dar anonimi sînt înscrși pe răbojul unor timpuri cu mult mai îndepărtate, coborînd chiar pînă în epoca antichității.

De la acest trubadur al drumului de acum 50—60 de ani care a fost immortalizat și popularizat de pelicula fotografică, tot mai mulți sportivi turiști ai lumii s-au încumetat să-l urmeze exemplul lui (și al altora!) străbătînd — parcă, în mută și surdă întrecere — meridianele bătrînei Terra.

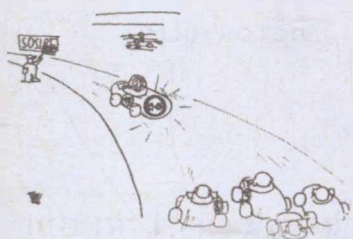
Pentru că, vremea noastră pledează tot mai intens pentru acest gen turistic aducător de nemărginite satisfacții și foarte eficient mijloc de apropiere între popoare.

- gh. r. -

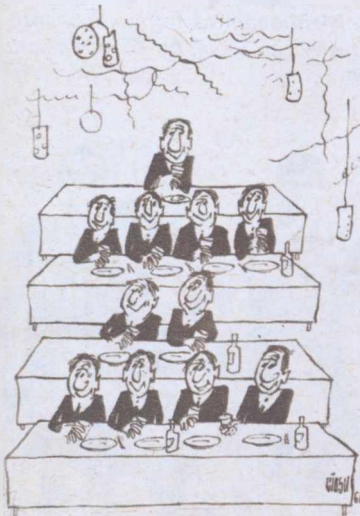
SANDRO MAZZINGHI, campionul boxierilor profesioniști de categorie mijlocie mică din Europa, și-a apărat titlul, nu de mult, la Stockholm. El l-a învins prin k.o. tehnic în repriza a 14-a pe suedezul Bo Hoegberg. Iată-l pe Mazzinghi ridicat în brațe de unul dintre suportorii săi, care a pătruns pe ring.

După o luptă serioasă cu vîntul și valurile, englezii Reg White și John Osborn au cîștigat un recent concurs de iahting. După cum se poate vedea din fotografie, și acesta este un sport destul de dur...

FĂRĂ CUVINTE

desene de OCTAVIAN COVACI și FL. LAZĂR

Revelionul fotbalistilor

desen de C. CIOȘU

Dawn Fraser

(III)

MINUTUL CEL MAI LUNG

DIN AMINTIRILE UNEI CAMPioane OLIMPICE

Echipa antrenorilor forma un colectiv variat ca temperament și caracter: Gallagher, Forbes, Carlile, Guthrie și Herford recunoșteau că antrenorul trebuia să fie nu numai «profesor» dar și bun psiholog și chiar, cercetător, om de știință. Toți erau ambițioși și între ei domnea o emulație creatoare, neîntreruptă. Carlile, cu nasul său acvilin, cu părul aspru, tăiat scurt se detașa din acest lot. Diplomat al Facultății de fiziologie din Sydney el colaborase mult timp cu profesorul Gocton în problema fiziologiei exercițiului muscular. Numit conferențiar la Universitatea din Sydney, apoi profesor, Carlile și-a consacrat mult timp antrenării înotătorilor pe care i-a studiat ani în șir. Apoi a început să verifice asupra lui însuși teoriile privitoare la «stress» și a fost primul australian care a participat la proba de pentation modern. Carlile era mereu nerăbdător să experimenteze metodele și ideile sale, să le pună în practică. Într-o vreme a utilizat chiar hipnotismul. Înaintea unei probe importante el a provocat somnul hipnotic la mai mulți înotători. Unii înotau literal-

mente în transă. Se zbăteau disperși pentru că fuseseră sugestionari și ar fi urmărit de o ceată de rechini. De la începutul anului 1953 eu nu mă prea sinchiseam de toate acestea. Terminasem școala elementară și am intrat ca ucenică într-un atelier de confecții. Coseam, croiam, trăgeam la mașină. Era greu, era monoton. Dar mie îmi plăcea să muncesc, eram obișnuită de mică cu munca. Tatăl meu era dulgher la șantiera navale. De două ori pe zi găseam timp să mă duc la piscină, pe bicicletă. Începusem să mă descurc în eliminătorii și am cîștigat câteva curse cu handicap. Prinseam gustul întrecerii. Doream să mă remarc, să înot mai bine și mai mult decât ceilalți copii de la bazin. Cînd am implinit 17 ani eram una din elevele frunțase în școala lui Gallagher. Îmi venea greu să suport programul de antrenament, dar mi-am dat seama că nu voi deveni niciodată campioană dacă nu voi găsi forța să lucrez mult mai intens. În fiecare dimineață făceam 800 de metri cu picioarele legate în dreptul gleznelor, remorcînd cite un bidon de 15 litri, pentru

a-mi întări mușchii brațelor. Harry Gallagher mi-a explicat principiile matematice ale acestui sport. El mi-a arătat bunăoară că, bătaia picioarelor trebuie să se facă la adîncime precisă. A bate apa mai adînc decît trebuie, chiar numai cu un centimetru, nu e altceva decît risipă de energie. De asemenea mi-a explicat cum se obține cea mai bună propulsie sub apă, aducînd brațul în spatele soldului; cum se respiră fără a întoarce capul într-o parte și în alta și multe altele. Cînd am început antrenamentul cu Gallagher aveam un stil destul de bun. Totuși făceam încă o sumedenie de greșeli. Nici un înotător nu poate ajunge la un stil perfect antrenîndu-se singur. El nu-și poate observa greșelile. Trebuie ca altcineva să-l observe și să-l corecteze. Cînd eram obișnuită mi se întimpla să angajez în apă întîi cotul și apoi antebrațul. Chel-tuiam multă energie, dar nu-mi dădeam seama. A fost nevoie ca antrenorul să remarce acest lucru și apoi să vegheze să nu mai repet greșeala. Gallagher nu mi-a impus un anumit stil. Important era să

mă simt bine în apă și stilul meu permitea acest lucru. Ceea ce m-a învățat, a fost să scot din mișcările mele maximum de forță și viteză. În natație brațele lucrează cel mai mult. M-a obligat să lucrez mult pentru a-mi dezvolta mușchii umerilor. Eu am înnotat întotdeauna un «crawl» în șase bătăi, ceea ce înseamnă că făceam trei bătăi de picioare, la fiecare mișcare a brașului. Gallagher nu a încercat niciodată să modifice această mișcare de bază, s-a asigurat doar ca nici o mișcare să nu fie inutilă. Antrenorul meu m-a ajutat enorm în ceea ce privește tehnica de concurs. Mi-a explicat că este imposibil să înoți distanța de 100 m cu un efort maxim constant. M-a învățat să-mi dozez efortul, pe toată durata parcursului. A insistat, mai ales, ca în timpul întrecerii să nu mă preocup de adversarele mele. A trebuit ca sfaturilor sale să li se adauge cîțiva ani de experiență, pentru ca să nu repet această greșală caracteristică tuturor începătorilor. În ultima parte a cursei, foarte mulți înotători încearcă să stea cu ochiul asupra adversarului principal, să-l zărească în momentul cînd scoate capul din apă pentru a inspira. Este o mare greșală. Îmi aduc aminte de campionatul din 1955. Eram acit de preocupată s-o supraveghez pe Jon Munro, înclt mișcările mele și-au pierdut coordonarea și am fost învinsă de Faith, aflată în dreapta mea. Sportivii care se mulțumesc să înoate, fără să privească, au cîștigat mai multe curse decît cei care încearcă să-și observe adversarii.

Adaptare de ILIE GOGA

(Continuare în numărul viitor)

NEUITATUL WILLY

Au trecut câteva luni de când arbitrul elvețian Dienst a fluierat sfârșitul partidei Anglia-R.F.G., anunțând finalul uneia dintre cele mai disputate ediții ale C.M. de fotbal. Totuși, peripețiile fotbalistilor ne-au rămas vii în memorie. Și alături de amintiri, imaginea neuitatului Willy, care, după cum se poate vedea, și-a găsit loc și pe masa de lucru a dactilografiei și pe treningul școlarului. «World Cup» este încă în actualitate...

FETELE VICTORIOASE

15 dintre rugbiștii clubului Worthing din Sussex (Anglia) au susținut un meci... amical cu... 30 de suportere. Disputa, imaginați-vă cât de aprigă, a dat câștig de cauză fetelor, care au câștigat cu 13-6. Multă vreme ele au susținut, însă, că scorul a fost mult mai mare (nici nu se putea altfel!). În fotografie, una dintre combatante, Sally Mckel, după... bătălia rugbistică cu băieții.

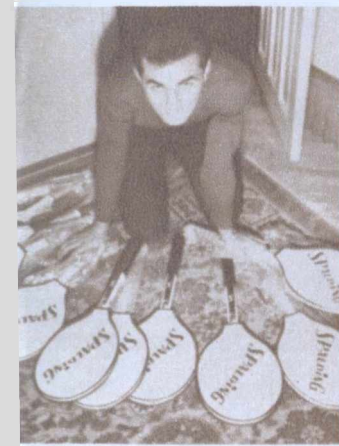
CANOTAJ, NU GLUMĂ...

Nu mică a fost surprinderea spectatorilor care asistau la o intrare de canotaj pe Tamisa, văzându-l pe acest... concurent «hors concours». La 13 ani, Bobby Woodruff dorește să devină campion, drept pentru care și-a confecționat o ambarcație originală, dintr-o cadă de baie, cu care a parcurs peste 100 yarde (aproape 100 m) în cursul apei. Tânărul canotor a declarat că ar fi vizit o distanță mult mai mare dacă, la un moment dat, nu exista pericolul ca dopul de la cadă să sară...

PATTERSON REVINE?

Se pare că fostul campion mondial de box, Floyd Patterson, nu a abandonat ideea recuceririi titlului suprem. El continuă antrenamentele cu o ambiție deosebită. Ultima sa victorie, obținută în fața englezului Henry Cooper, l-a săltat în clasamentul publicațiilor de specialitate. Astfel, revista italiană «BOXE RING» îl situează pe locul IV în lume.

Iată-l pe Floyd (în stînga) la unul din antrenamentele sale cu sparing-partener.

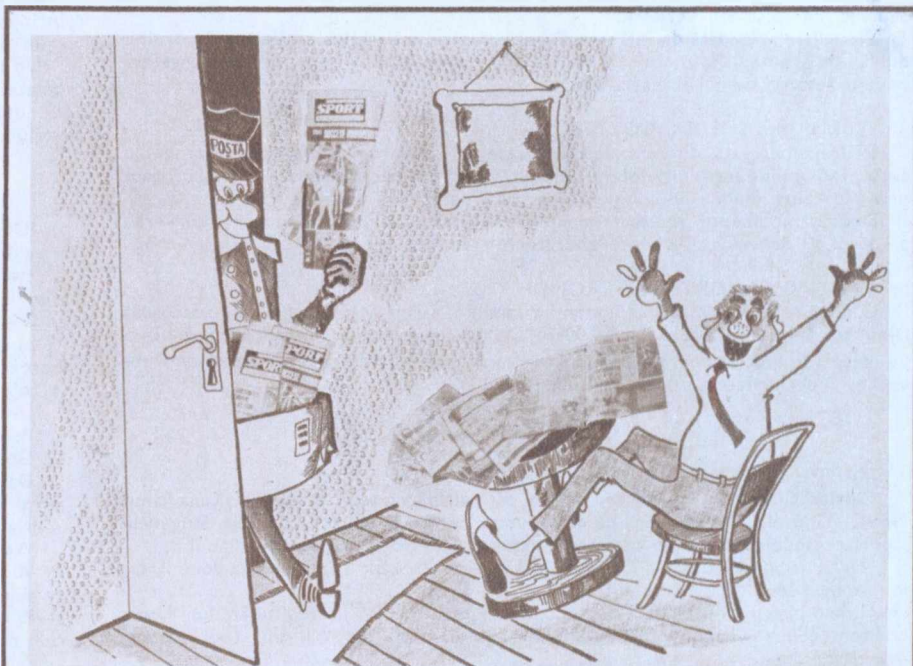
Maestrul emerit al sportului Ion Tiriac în plină... pasiune. Campionul nostru a înlocuit, însă, cărțile, cu rachetele... Scopul final al pacientei: vrea să afle, acum, în prag de An nou, care dintre rachete îi va aduce titlul de semifinalist la Roland Garros 1967.

Doi campioni ai aceluiași sport: ȘTEFAN SUCIU și GOGU BORONEAȚĂ, de 73 de ani, campion al Aradului la ciclism în anii 1922 și 1923. În Turul României, Boroneață, vesnic tînăr, a ieșit în întâmpinarea caravanei cicliste în orașul Gheorghiu-Dej, vanînd pe bicicletă de la... Arad.

Tînăra daneză ULLA MOERK CHRISTENSEN, în vîrstă de 11 ani, este o pasionată jucătoare de fotbal. Aceasta nu ar fi cine știe ce. Culmea e, însă, că băieții din echipa de copii «Ballolups», din orașul Galten, unde locuiește Ulla, au acceptat ca ea să joace pe postul de... centru înaintaș.

Reprezentativa de baschet a Poloniei a cîștigat «Turneul Națiunilor». În ultima partidă, disputată la Paris, în sala Coubertin, Polonia a învins Spania cu 80-79. În fotografie, căpitanul echipei învingătoare, — Petrokanski, primește trofeul din partea președintelui Federației franceze de baschet, Dl. Busnel.

Reînnoindu-vă abonamentul la revista SPORT pe anul 1967 veți putea beneficia în continuare de asemenea satisfacții.

1966 (file de povești)

Acum, cînd sportivii din întreaga lume se pregătesc să pășească în noul an, lăsîndu-i crosului «San Silvester» misiunea de a împlini marele simbol al ștafetei, vă propunem să răsfoim cîteva file din calendarul mondial al anului care se scurge, pentru a revedea cîteva din momentele de neuitat ale bătăliilor lui sportive.

IANUARIE, OLANDA, DEVENTER.

Cei mai buni patinatori ai «bătrînului continent» se aliniază la startul «europenei». Nu lipsesc marii favoriți Nilsson (Suedia), Maier (Norvegia), Matușevici (U.R.S.S.). Dar, cînd nimeni nu se aștepta, doi olandezi se decid ca «Flyng Dutchman-ul» (n.r. Olandezul zburător) să fie transferat pe gheață și produc marea surpriză. Pe locul I: Schenk. Pe locul II: Verkerk.

Victoria e aplaudată de întreaga Europă, dar cei mai mulți leagă această «ordine dublă» de avantajul... gheței... Toți marii specialiști ai «tetratlonului» se pregătesc pentru revanșa mondială de la Gotteborg...

FEBRUARIE, SUEZIA, GOTTEBORG...

«Turnirul» e gata, din nou, de start. Celebra scandare suedeză «Hea-hea» umple cupa stadionului înghețat. Johny Nilsson așteaptă. Începe cursa nălucilor. Toate privirile caută umbra lui Johny, catapultată de lumina reflectoarelor.

Deodată, în noapte, vocea crainicului anunță super-surpriza: pe locul I: Verkerk; pe locul II: Schenk. «Olandezii zburători» n-au făcut decît să schimbe ordinea...

FEBRUARIE, NORVEGIA, TRONDHEIM...

O nouă revelație în patinajul mondial feminin. Soong Son Kim (R.P.D. Coreeană) izbutește să cîștige proba de 1 500 în cadrul campionatului mondial, clasîndu-se pe locul II la «tetratlon». Doar patinatoarea sovietică Egorova izbutește să onoreze vechea superioritate a urmașelor Lidiei Scoblikova...

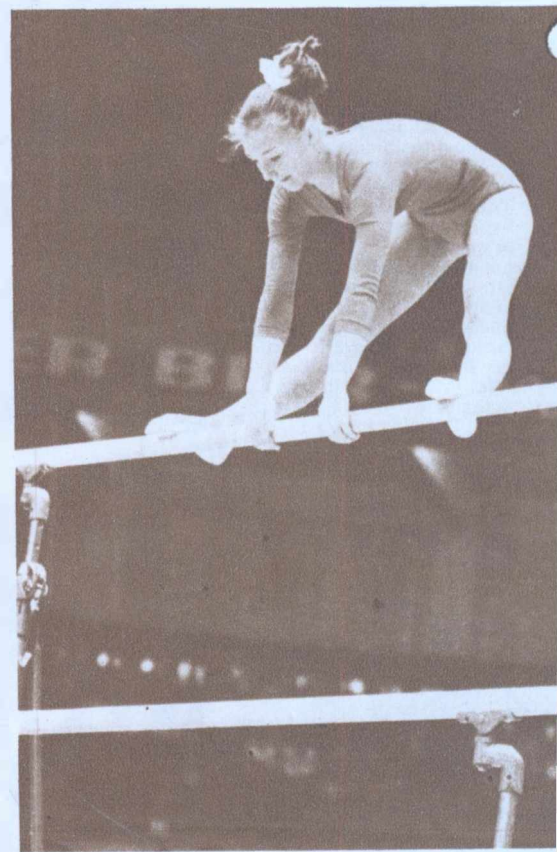
MARTIE, TORONTO... CANADA...

Cassius Clay își apără pentru a 23-a oară titlul mondial. Adversar: canadianul George Chuvalo. Bookmakerii nu mai primesc pariuri pe mîna lui Cassius. Singurele jocuri posibile sînt cele în care se indică doar ultima repriză a canadianului.

Dar, stupoare! Cassius cîștigă «doar» la puncte. S-a sfîrșit, oare, domnia lui Muhammed Ali?

Marele negru dă o ripostă nimicitoare scepticilor. Pînă la sfîrșitul anului, Bryan London, Henry Cooper, Carl Mildener și Cleveland Williams cedează toți prin k.o.

Primăvara anului 1966 e mult mai puțin senzațională. Ca întotdeauna în sport,

primăvara e doar o perioadă de trecere în drum spre tumult...

IUNIE, TERR HAUTE, S.U.A....

Jim Ryun, un copil minune — la 19 ani este doar un copil în probele atletice — face senzație, bătînd recordul mondial la 880 yarzi (1:44,9), ceea ce ar reprezenta 1:44,2 pe 800 m, cu 0,1 mai bine decît actualul record al lui Peter Snell. Specialiștii susțin că tînărul Jim este rezistent ca Snell, are un fuleu mai bun ca al lui Herb Elliot și un finis superior lui Jazy.

Un singur semn de întrebare: nu cumva performanța lui Ryun este durată unei comete? Tînărul alergător răspunde sec, doborînd cu 2,3 secunde (!) recordul milei, deținut de cel care avea să primească spre sfîrșitul anului și al carierei sale atletice «legiunea de onoare»: Michel Jazy.

IULIE, LIVERPOOL, MIDDLESBROUGH, DIN NOU LIVERPOOL ȘI... «WEMBLEY»...

Liverpool, 19 iulie. 400 de milioane de oameni așteaptă minunea menținerii Braziliei în dificila cursă «World Cup'66». Dar, Brazilia nu mai este... Portugalia cîștigă cu 3—1 meciul decisiv al «grupeii de fier». *Finis Brasiliae!*

Middlesbrough, 19 iulie... 400 de milioane... Dar, echipa lui Pak Do Ik (R.P.D. Coreeană) învinge faimoasa «squadra azzurra», în minutul 41. Pe sacoul lui Fabbri, la coborîrea din avion, se prelinge sucul de roșii...

Liverpool, 23 iulie...

Portugalia—R.P.D. Coreeană.

Goliat și David?

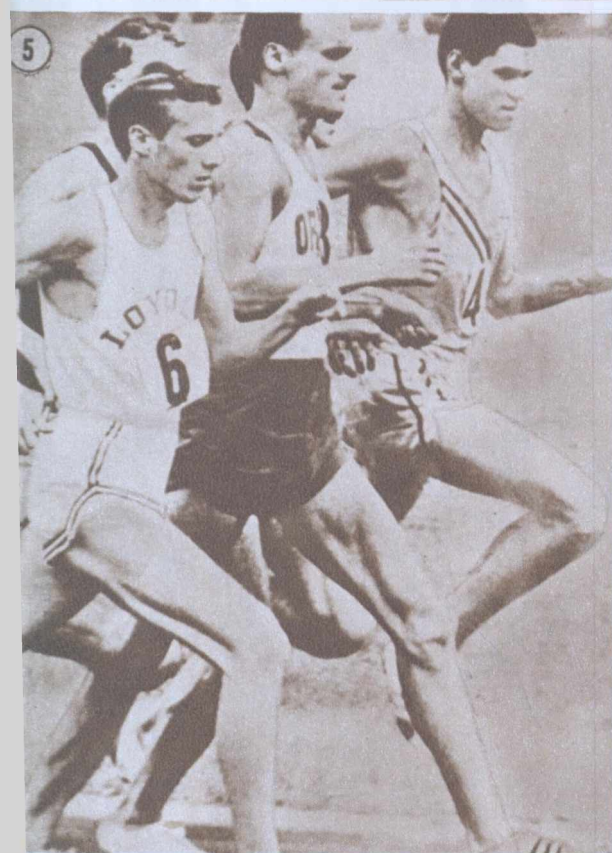
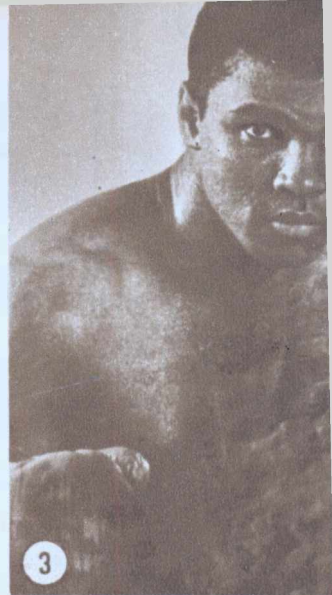
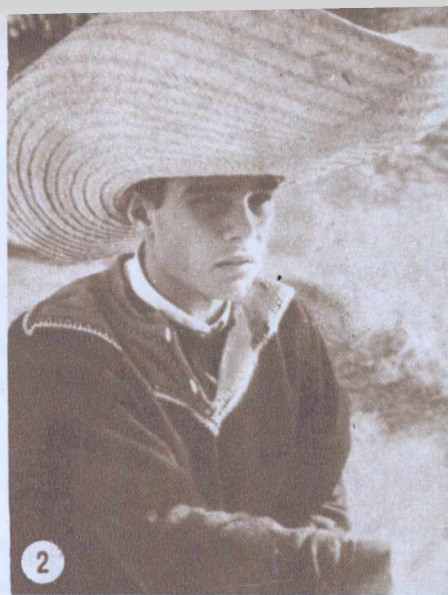
David conduce cu 3—0 (!) în minutul 27, dar Eusebio e marele favorit al tribunei și izbutește să «întoarcă» un meci pierdut. Cea mai dramatică răsturnare din istoria cupei «Jules Rimet».

Wembley, 30 iulie...

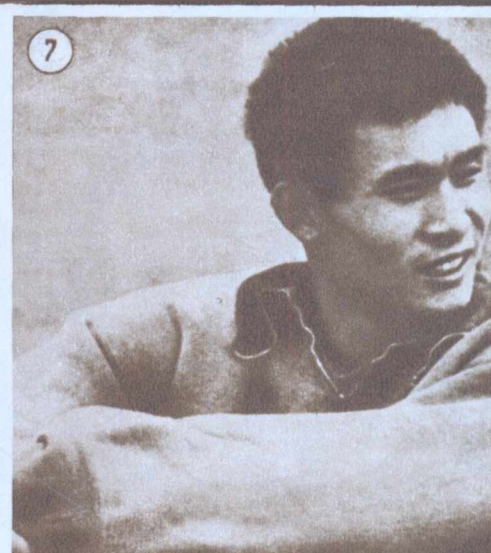
90 000 de englezi cîntă în minutul 89 al finalei Anglia—R.F.G.: «When the reds go marching in», dar, în minutul următor, vest-germanul Weber aduce acel incredibil 2—2. Finalul e impresionant: 4—2 pentru «Țara fotbalului». Așa se încheie una din cele mai aprige ediții ale cupei «Jules Rimet»...

AUGUST, PORTILLO, CHILE...

Franța obține o supercompensație pentru Tokio.

1. ANGLIA—R.F.GERMANĂ 4—2 în finala Campionatului mondial 1966. Al treilea gol e al lui Geoff Hurst.
 2. Înotătorul Alain Mosconi la Acapulco, după fantasticul său: 4:10,6 pe 400 m... 3. Cassius Clay în gardă la Havana în 1967... 4. Natalia Kucinskaia, 17 ani, 3 medalii de aur la Dortmund. 5. Jim Ryun, recordmanul mondial pe 400 yarzi și 1 milă (primul din dreapta) este unul dintre cei mai mari sportivi ai anului 1966. 6. Fațonul «careu de ași» al Franței la Portillo. De la stînga la dreapta: Marielle Goitschell, Jean-Claude Killy, Annemie Famose, Guy Perillat. 7. Ni Cih-cin, săritorul-fenomen, la numai un centimetru de Brumel (2,27 m).

La Tokio, echipa Franței a câștigat o singură medalie de aur, și aceea în ceasul al 12-lea, prin călărețul d'Oriola. Aici, la Portillo, în campionatul mondial de schi, francezii cuceresc șase medalii (!) de aur din opt posibile, zdrobind Austria et co. Jean Claude Killy, Marielle Goitschell, Annemie Famose și Guy Perillat reprezintă marele «careu de ași» al schiului francez—1966, favorit detașat pentru Grenoble.

*

AUGUST, GRÜNAU, R.D. GERMANĂ...

Amintirea de la Jaice...

Imnul românesc se cântă de cinci ori.

Aurel Vernescu — erou al campionatului: 2 medalii de aur, o medalie de argint, una de bronz. Numele lui Vernescu se asociază tot mai mult în mintea ziariștilor cu numele faimosului caiacist suedez Frederiksson.

Peste câteva luni, Aurel Vernescu avea să încerce, cu același succes, apele de mare altitudine din Mexic.

...Olimpiada «aztecă» poate să vină...

*

AUGUST—OCTOMBRIE SAU DE LA UTRECHT LA ACAPULCO...

4:11,1 pe 400 m. Tînărul înotător Wiegand din R.D. Germană bate, la Utrecht, în cadrul campionatelor europene de natație, «invincibilul» record al lui Schollander.

4:10,6... De necrezut. Cvasi-necunoscutul înotător francez Alain Mosconi coboară din Mexico City la Acapulco și bate proaspătul record al lui Wiegand...

Nord-americani și australienii sînt stupefiați... Să fi găsit europenii «piatra filozofală» a natației?

OCTOMBRIE, DORTMUND, R.F. GERMANĂ...

Și încă un copil minune: Natalia Kucinskaia, în vîrstă de numai 17 ani, preia cu fermitate nimbul de pe truntea campioanei sovietice Larisa Latînina. Deși în concurs cu Vera Ceaslavska, mica Natalia obține victoria la trei aparate, cucerind trei medalii de aur.

DECEMBRIE, PNOM PENH, CAMBODGIA.

Săritura în înălțime...

Sare Ni Cih-Cin (Republica Populară Chineză).

Tribunele sînt înmărmurite.

2,10 în trening!...

Toate celelalte încercări din prima încercare...

2,27 — de asemenea!...

Un singur centimetru pînă la «săritorul cosmic» Brumel...

Ziariștii și specialiștii prezenți pronosticează 2,30 pentru 1967...

*

4:10,6, 2,30, 1:44,9...

Ruletele se lungesc... Cronometrele se opresc mereu mai devreme. Tribunele freamătă... Sublimul act al sportului de performanță continuă să seducă cu o forță irezistibilă...

SPORT

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, raionul 30 Decembrie — București. Telefoane: 11.91.13 și 11.10.05. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale din țară, iar în întreprinderi și instituții prin difuzorii voluntari. Costul abonamentului: 3 luni — 15 lei; 6 luni — 30 de lei; 1 an — 60 de lei.

Prezentarea grafică: M. PATRICHI. Tehnoredactor: N. BĂRBĂUȚEAN. Corector: Gh. Ranetti.

Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Școlii

43.806

Lei 2,50

SPORT

PREGĂTIRI DE REVELION

În zilele «vacanței sportive» cunoscutul jucător de volei, AUREL DRĂGAN, maestru emerit al sportului, poate fi văzut adesea într-o postură... familială. Iată-l aici, în mână, cu un tort cu cremă de fistic, pregătit de el, pe care-l oferă spre «recepție» specialistei nr. 1 în ale artei culinare, soția sa Emma Drăgan, componentă a lotului republican de caiac. Acum, revelionul poate veni...